

Vaasan yliopisto
UNIVERSITY OF VAASA

Vuokko Tarvainen

Tiedottamista ja eriäviä mielipiteitä

Turkistarhauskeskustelu Twitterissä

Markkinoinnin ja viestinnän akateeminen yksikkö
Digitaalisen median pro gradu -tutkielma
Viestinnän monialainen koulutusohjelma

Vaasa 2021

VAASAN YLIOPISTO
Markkinoinnin ja viestinnän akateeminen yksikkö

Tekijä:	Vuokko Tarvainen		
Tutkielman nimi:	Tiedottamista ja eriäviä mielipiteitä : Turkistarhauskeskustelu Twitterissä		
Tutkinto:	Filosofian maisteri		
Oppiaine:	Viestinnän monialainen maisteriohjelma		
Työn ohjaaja:	Tanja Sihvonen		
Valmistumisvuosi:	2021	Sivumäärä:	89

TIIVISTELMÄ:

Turkistarhauksesta keskustellaan paljon esimerkiksi sosiaalisessa mediassa sekä uutisissa. Erityisesti eläinoikeuskysymykset ovat olleet pinnalla, ja esimerkiksi Suomessa eläinoikeusjärjestöt tähtäävät turkistarhauksen kieltoon. Maailmalla yhä useammat valtiot ovat kieltäneet tarhauksen kokonaan, ja Suomessakin turkistarhojen määrä on laskenut huomattavasti sen alle sadan vuoden historian aikana. Tästä huolimatta Suomi on yksi suurimmista ketun- ja minkkinahkojen tuottajamaista maailmalla. Turkistarhauksella on myös kannattajansa, jotka vetoavat taloudellisesta näkökulmasta elinkeinon tärkeyteen.

Tutkin pro gradu -tutkielmassani, miten turkistarhauksesta keskustellaan Twitterissä. Tarkastelen sitä, millaisia argumentaation keinoja turkistarhauksen keskustelussa käytetään. Lisäksi tutkin, mitä puheenaiheita keskustelussa on. Aineistona ovat twiitit, jotka sisältävät turkistarhaus-hashtagin. Twiitit on julkaistu aikavälillä 1.9.–30.11.2020, ja niitä on 319 kappaletta. Turkistarhaus on aiheuttanut paljon yhteiskunnallista keskustelua erityisesti viime vuosina, joten on kiinnostavaa sekä aiheellista tutkia siihen liittyvää viestintää.

Tutkimukseni teoreettinen viitekehys pohjautuu uuteen retoriikkaan, erityisesti Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaatioteoriaan. Lisäksi mukana analyysissä on digitaalinen sekä visuaalinen retoriikka, sillä aineisto on kerätty digitaaliselta alustalta, jossa esiintyy erilaisia viestintään vaikuttavia piirteitä. Tarkastelen argumentaatiokeinojen esiintymistä määrällisesti, ja lisäksi tutkin tarkemmin näitä keinoja laadullisen analyysin kautta.

Tutkimuksessani sain selville, että turkistarhauksesta keskustellaan usein eri keinoin. Aineistossa esiintyi eniten kvasiloogisia argumentteja, jonka kautta viitattiin turkistarhaukseen liittyviin ristiriitoihin sekä oikeudenmukaisuuteen. Yleistä oli verrata Suomen turkistarhaustilannetta muihin valtioihin. Lisäksi viesteissä argumentoidaan todellisuuden rakenteeseen perustuen, erityisesti auktoriteettien sekä syy-seuraussuhteiden kautta. Näissä argumenteissa pohdittiin turkistarhauksen tämänhetkisiä sekä mahdollisia tulevia seurauksia. Käyttäjät twiittasivat myös todellisuuden rakennetta muokkaavilla argumenteilla esimerkiksi havainnollistamisen ja metaforan avulla kertoen turkiseläinten elinolosuhteista. Aineistossa esiintyi myös dissosiativisia argumentteja, kun haluttiin argumentoida turkistarhauksen lopettamisesta.

Lisäksi osa twiiteistä oli informatiivisia, joissa tiedotettiin esimerkiksi toisen käyttäjän twiitistä tai oman organisaation uutisesta. Tässä korostui erityisesti digitaalisen retoriikan ja alustan rooli viestinnässä. Aineistosta oli huomattavissa, että twiiteissä käytettiin useita digitaalisia viestinnän keinoja, jotka Twitter alustana mahdollistaa. Näitä ovat esimerkiksi lainaukset, hashtagit, emoji- ja linkkien käyttö sekä kuvien lisäys osaksi viestiä. Lisäksi twiittien rajattu merkkimäärä tiivistää viestejä, minkä voi nähdä viestinnän rajoituksena tai nopean ja helpon viestinnän mahdollisuutena.

AVAINSANAT: Twitter, turkistarhaus, retoriikka, sosiaalinen media, argumentointi

Sisällys

1	Johdanto	6
1.1	Tavoite	8
1.2	Aineisto	10
1.3	Menetelmä	13
2	Turkistarhaus ja eläimet yhteiskunnassa	18
2.1	Turkiseläimet ja niiden tarhaus	18
2.2	Turkistarhaus elinkeinona	21
2.2.1	Turkistarhaus maailmalla	21
2.2.2	Turkistarhaus Suomessa	23
2.3	Eläinfilosofia ja -etiikka	26
2.3.1	Eläinten oikeudet ja hyvinvointi	27
2.3.2	Eläin ja ihminen	27
3	Retoriikka vaikuttamisen välineenä	30
3.1	Retoriikan lähtökohdat	30
3.2	Uusi retoriikka	31
3.3	Digitaalinen retoriikka	32
3.4	Visuaalinen retoriikka	33
4	Twitter verkkokeskustelun alustana	36
5	Twitterin turkistarhaus-keskustelu	41
5.1	Twiittien määrällinen jaottelu	41
5.2	Twiiteissä esiintyvät argumentaatiokeinot	44
5.2.1	Kvasiloogiset argumentit	44
5.2.2	Todellisuuden rakenteeseen perustuvat argumentit	51
5.2.3	Todellisuuden rakennetta muokkaavat argumentit	55
5.2.4	Dissosiativiset argumentit	60
5.3	Informatiiviset twiitit	62
5.4	Analyysin yhteenveto	66
6	Päätäntö	71

Lähteet	75
Liitteet	87
Liite 1. Taulukko Twitter-aineiston esimerkeistä	87

Kuvat

Kuva 1. Aineistoesimerkki ristiriidasta (Twitter, 3.9.2020)	45
Kuva 2. Aineistoesimerkki oikeudenmukaisuudesta (Twitter, 16.10.2020)	47
Kuva 3. Aineistoesimerkki luvuista ja todennäköisyyksistä (Twitter, 12.10.2020)	49
Kuva 4. Aineistoesimerkki samuudesta (Twitter, 27.9.2020)	50
Kuva 5. Aineistoesimerkki pragmaattisesta argumentista (Twitter, 8.11.2020)	52
Kuva 6. Aineistoesimerkki koronan mahdollisista seurauksista (Twitter, 29.11.2020)	52
Kuva 7. Aineistoesimerkki auktoriteettiin vetoamisesta (Twitter, 9.9.2020)	54
Kuva 8. Aineistoesimerkki havainnollistamisesta (Twitter, 4.10.2020)	56
Kuva 9. Aineistoesimerkki visuaalisuudesta (Twitter, 29.9.2020)	57
Kuva 10. Aineistoesimerkki linkkauksesta (Twitter, 4.10.2020)	58
Kuva 11. Aineistoesimerkki metaforasta (Twitter, 29.9.2020)	59
Kuva 12. Aineistoesimerkki metaforasta (Twitter, 13.10.2020)	60
Kuva 13. Aineistoesimerkki dissosiativisesta argumentista (Twitter, 25.9.2020)	61
Kuva 14. Aineistoesimerkki organisaation tiedottamisesta (Twitter, 16.10.2020)	63
Kuva 15. Aineistoesimerkki yksilön tiedottamisesta (Twitter, 4.11.2020)	64

Kuviot

Kuvio 1. Argumentaatiokeinojen jaottelu	43
--	----

Taulukot

Taulukko 1. Twiittien määrällinen jaottelu	42
Taulukko 2. Laadullisen analyysin tulokset	67

1 Johdanto

Eläinten asema yhteiskunnassa on muuttunut vuosisatojen saatossa. Tähän liittyy etenkin muutos eläinten tuotannossa. Eläimiä on tavallista pitää tehotuotannossa sellaisissa olosuhteissa, joissa yleensä tuottavuutta eli tuotannon tehokkuutta pidetään olennaisena (Aaltola, 2013, s. 22). Osa tehotuotantoa on turkistarhaus, joka tarkoittaa eläinten kasvattamista tarhassa sen vuoksi, että niistä saataisiin turkiksia (Animal Ethics, 2020). Aaltolan (2013, s. 21-22) mukaan tehotuotannossa olevien eläinten määrä on kasvanut nopeasti. Kuitenkin nykyään yhä useampi kiinnittää huomiota tuotteiden eettisyyteen ja niiden alkuperään. Tämä nähdään esimerkiksi siitä, että aitojen turkisten suosio on laskenut (FIFUR, 2019).

Latvan (2020, s. 108) mukaan 1900-luvulla on tapahtunut suurta muutosta eläimiin suhtautumisessa, sillä vähitellen esimerkiksi turkiseläimet kadottivat ihmisten mielessä oman tahtonsa, ja ne nähtiin taloudellisina hyödykkeinä. Vuosisadan alussa turkistarhojen ketut nähtiin enemmän elävinä olentoina kuin sen loppupuolella (Latva, 2020, s. 108). Lisäksi Suomessa kulutetaan joka vuosi entistä enemmän lihaa, ja määrä on moninkertaistunut 1950-vuodesta lähtien aina tähän päivään saakka (Lihatiedotus ry, 2020). Kuitenkin samaan aikaan eri eläinten oikeuksia ajavat liikkeet ovat tuoneet esille eläinten moraalisen oikeuden (Aaltola, 2013, s. 9). Tämä luokin aiheeseen tietynlaisen ristiriidan. Eläinten oikeuksien ja hyvinvoinnin eteen halutaan toimia esimerkiksi eläinoikeusliikkeen puolesta.

Eläinoikeusliikkeestä on tullut viime vuosina huomattava yhteiskunnallinen toimija ja maailmanlaajuinen liike (Lundbom, 2016, s. 25). Kehitys tähän pisteeseen on ollut vaiheittaista, ja se on ensin lähtenyt liikkeelle 1800-luvulta, kun ihmiset alkoivat huolestua eläinräökkäyksestä (Uotila, 2019). Tämän jälkeen kului vielä paljon aikaa siihen, että eläinten suojelu muuttui näkyväksi, valtakunnalliseksi aiheeksi Suomessa (Uotila, 2019).

Suomessa eläinoikeusliike herätti suurta julkista keskustelua ensimmäisen kerran 1990-luvulla, jolloin tapahtuivat kohua herättäneet turkistarhaiskut (Lundbom, 2016, s. 26).

Vuonna 1995 Pohjanmaalla turkistarhoilta laskettiin vapaaksi satoja kettuja, minkä vuoksi tarhoilla kuoli kettujen pentuja (Matilainen, 2013). Iskun tehneet niin kutsutut ”kettutyöt” saivat teostaan ehdolliset vankeusrangaistukset, ja lisäksi heidän tuli maksaa tarhan omistajalle vahingonkorvauksia aiheuttamistaan taloudellisista menetyksistä (Matilainen, 2013). Pari vuotta iskujen jälkeen Orimattilassa turkistarhaa pitävä haavoitti aseella tarhalleen pyrkinyttä aktivistijoukkoa (Lundbom, 2016, s. 27). Tämän jälkeen lehdet kiinnostuivat eläinoikeusliikkeestä laajemmin. Turkistarhaiskut loppuivat, mutta aktivismi ei kadonnut – se vain muutti muotoaan.

Nykyään salakuvakampanjat turkistarhoista ovat eniten pinnalla oleva eläinaktiivismin muoto (Lundbom, 2016, s. 27). Esimerkiksi eläinoikeusjärjestö Oikeutta eläimille (n.d.) on julkaissut kuva- ja videomateriaalia tuotantotiloilta vuodesta 2007 lähtien. Tällaisilla aktiivismin keinoilla on haluttu nostaa pinnalle suomalaisen tehotuotannon ongelmia (Stranius, 2008).

Maailmalla toimii eläinoikeusjärjestöjä, joiden tarkoituksena on parantaa eläinten asemaa ja oikeuksia. Ethical Treatment of Animals eli PETA on kansainvälisesti suurin eläinten oikeuksien puolesta puhuva organisaatio (PETA, 2020). Se perustettiin vuonna 1980 suojelemaan kaltoin kohdeltuja eläimiä. Suomen Eläinoikeusyhdistys aloitti toimintansa 1900-luvun alussa vastustamaan eläinten leikkaamista elävältä tieteen vuoksi (Suomen eläinsuojelu, 2020a).

Eläinoikeusliikkeen yhä kasvattaessa suosiotaan perustettiin yhä useampia järjestöjä, esimerkiksi 1960-luvun keskustelu koe-eläimistä innoitti Animalian toiminnan alkamisen (Uotila, 2019). Järjestöjen lisäksi niin sanotut eläinoikeusaktivistit pyrkivät eläinten aseman parantamiseen toiminnallaan. Aktivistit haluavat muuttaa hallitsevia sosiaalisia käytäntöjä ja moraalikäsitteitä (Jacobsson & Lindblom, 2016, s. 9-10). Näihin voivat kuulua esimerkiksi eläinkokeet tai turkistarhaus.

Aktivismin harjoittaminen eläinoikeusliikkeen muodossa on entistä helpompaa. Niin sanottu sosiaalisen median aktivismi on tullut osaksi yhteiskuntaa, ja Suomessakin on järjestetty verkkomielenosoituksia turkistarhauksen alasajon puolesta (Lahtinen ja muut, 2020). Viime vuosien aikana on tapahtunut merkittävää viestinnän muotojen kehitystä, ja teknologian kehitys on auttanut tehokkaampien viestimiskeinojen kehittymisessä (Seppänen & Väliaverronen, 2012, s. 21-25). Tämä on helpottanut myös keskustelun käymistä ja omien näkemysten esille tuomista. Erilaiset sosiaalisen median kanavat, kuten Twitter, toimivat yhteiskunnallisina keskustelukanavina, joissa jokainen voi halutessaan ottaa kantaa esimerkiksi turkistarhaukseen.

Turkistarhauksen suosio ja rooli elinkeinon lähteenä on laskenut viime vuosien aikana (FIFUR, 2019). Mediassa on ollut helppo havaita turkistarhaukseen liittyviä julkaisuja, kun turkistarhausten tilaan ja eläinten hyvinvointiin kiinnitetään yhä enemmän huomiota. Aiheesta uutisoinnit koskevat esimerkiksi eläinten oikeuksia ja alan nykytilannetta (Yle, 2020). Koronaviruspandemian aikaan eri maiden turkistarhojen minkeillä on todettu koronavirusta, mistä johtuen myös Suomessa on pohdittu tämän mahdollista vaikutusta tarhaukseen (Vuolteenaho, 2020). Turkistarhauksella on niin vastaan kuin puolesta puhujiakin. Keskustelu eläinten hyvinvoinnin ympärillä on vilkasta etenkin turkistarhauksen vastustajien keskuudessa. Osa kuitenkin kokee turkistarhauksen olevan Suomelle tärkeä elinkeino, minkä vuoksi sitä ei tulisi kieltää (Wideroos, 2013). On selvästi huomattavissa, että turkistarhaus on tunteita sekä eri näkemyksiä herättävä keskustelunaihe.

1.1 Tavoite

Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää, miten turkistarhauksesta keskustellaan Twitterissä. Tarkastelen sitä, millaisten keinojen kautta turkistarhaukseen liittyvistä argumenteista pyritään saamaan vakuuttavia. Mukana on sekä määrällistä että laadullista aineiston tarkastelua.

Tutkimuskysymyksiäni ovat seuraavat:

1. Millaisia argumentaatiokeinoja twiiteissä käytetään?
2. Kuinka paljon eri argumentaatiokeinoja käytetään?
3. Millaisia puheenaiheita on mukana turkistarhauksen Twitter-keskustelussa?

Ensimmäisen tutkimuskysymyksen kautta tarkastelen sitä, mitä vakuuttavia argumentaatiokeinoja aineistossa eli twiiteissä esiintyy. Toisen tutkimuskysymyksen kautta tarkastelen aineistoa määrällisesti. Analyysissä kerron siitä, miten olen jakanut aineiston eri luokkiin, ja kuinka paljon twiittejä kuhunkin luokkaan sisältyy. Työn analyysiosuudessa käyn läpi esimerkkejä aineistosta. Näiden kautta tarkastelen myös sitä, millaisia aiheita turkistarhauksesta puhuttaessa Twitterissä nousee esiin. Kolmas tutkimuskysymys toimii analyysissä yhdessä ensimmäisen tutkimuskysymyksen kanssa, ja nämä muodostavat analyysin laadullisen osuuden.

Tätä aihetta kannattaa tutkia, jotta nähdään, millaista retoriikkaa turkistarhaukseen liittyvässä viestinnässä käytetään. Turkistarhauksen rooli elinkeinona elää koko ajan, sillä yhä useimmissa turkistarhausta harjoittavissa maissa tarhausta on joko rajoitettu jollain tapaa tai lopetettu kokonaan (Fur Free Alliance, 2020a). Tästä syystä myös ihmisten asenteiden muutosta on mielekästä tutkia. Esimerkiksi Tanskassa toiminut maailman suurin turkishuutokauppayhtiö *Kopenhagen Fur* lopettaa toimintansa, koska maa teurasti kaikki turkistarhojensa minkit tiloilta löytyneen koronaviruksen vuoksi (Ikävalko, 2020). Tämä taas voi lisätä turkiskauppaa Suomessa, sillä Suomeen jää näin ainoa alan huutokauppa, mikä taas voi johtaa kyseisen elinkeinon roolin kasvuun Suomessa (Ikävalko, 2020).

Tämän lisäksi on aiheellista tarkastella sitä, miten eri viestintään tarkoitettut alustat vaikuttavat käytyyn kommunikaatioon ja keskusteluun. Erilaiset palvelut ja sosiaalisen median kanavat kasvattavat suosiotaan, ja niissä käydään yhä enemmän yhteiskunnallista keskustelua esimerkiksi hashtagien eli aihetunnisteiden avulla. Keskustelun muodot

verkossa ovat moninaistuneet, joten on hyvä tutkia, millaista viestintää ja vaikuttavaa kieltä käytetään eri alustoilla, ja tämän tutkimuksen tapauksessa nimenomaan Twitterissä.

Turkistarhausta on tutkittu aikaisemminkin. Turkistarhauksen historiaa Suomessa on tutkinut Olli Latva (2020). Latvan (2020) tutkimus tarjoaa näkemyksen tarhauksen yli sadan vuoden historiaan esimerkiksi eläinten roolin muutoksen tarkastelun kautta. Lisäksi Taloustutkimuksen (2019) toteuttama tutkimus tarkasteli ihmisten mielipiteitä turkistarhaukseen liittyen. Sen mukaan suurin osa suomalaisista vastustaa nykyisenkaltaista turkistarhausta. Myös eläinoikeusjärjestöjä on tutkittu eri näkökulmista, kuten retoriikan kautta. Esimerkiksi Alison Vogelaar (2007) on tutkinut PETA:n käyttämää visuaalista retoriikkaa viestinnässään.

1.2 Aineisto

Tutkimuksen aineisto on kerätty Twitteristä. Twitter on sosiaalisen median kanava, jonne rekisteröityneet käyttäjät voivat julkaista niin sanottuja *twiittejä* eli viestejä. Twiitti voi sisältää korkeintaan 280 merkkiä, ja twiitteihin voi liittää myös esimerkiksi kuvia (Twitter Developer, 2020). Twiitistä (engl. *tweet*) voi käyttää suomen kielessä joko sanaa twiitti tai tviitti (Kielitoimiston sanakirja, 2020). Tässä tutkimuksessa käytän selvyuden vuoksi vain toista muotoa, eli twiittiä. Twiitteihin voi lisätä *hashtagin* eli aihetunnisteen, jonka avulla voi löytää twiittejä samaan aiheeseen liittyen. Hashtag koostuu ristikkomerkestä (#) sekä sitä seuraavasta yhdestä tai useammasta sanasta.

Aineistoon kuuluu yhteensä 319 twiittiä. Twiitit on julkaistu kolmen kuukauden ajalla, aikavälillä 1.9.–30.11.2020. Tutkimuksen aineisto on kerätty tiettyyn asiasanaan liitettyiltä twiiteiltä. Aineistoon kuuluvat *turkistarhaus*-hashtagin alla olevat twiitit. Aineistoon on kerätty lähes kaikki kyseisellä aikavälillä julkaistut twiitit, joihin on liitetty valitsemani tunnistesana. Olen kuitenkin rajannut aineistosta pois niin sanotut twiittiketjut. Aineistoa kerätessäni huomasin, että hashtagia on paikoin käytetty pitkissä ketjuissa,

joissa on useampi viesti. Päätin rajata nämä pois, jottei esimerkiksi yhden käyttäjätilin pitkä twiittiketju korostu erityisesti aineistossa, vaan aineisto olisi mahdollisimman monipuolinen.

Avainsana *turkistarhaus* sopii tähän tutkimukseen, koska kyseinen sana on neutraali, eikä se ole itsessään kantaaottava. Sen kautta on mahdollista tutkia, miten turkistarhauksesta puhutaan ja millä keinoin. Lisäksi havaintojeni perusteella tämä hashtag on Twitterissä usein käytetty, joten tutkimus on senkin mukaan mahdollista tehdä. Koska aineiston keruun hashtag on suomenkielinen, se luonnollisesti rajaa tutkimuksen aineiston pääasiassa suomenkielisiin twiitteihin. Kuitenkin mukana on myös kolme englanninkielistä twiittiä.

Twitterissä on mahdollista nähdä tietyn hashtagin sisältäviä twiittejä joko suosion tai aikajärjestyksen mukaan. Tätä tutkimusta varten keräsin aineiston Twitterin *uusimmat*-osista, jossa hashtagin sisältäneet twiitit ovat esitettyinä kronologisessa järjestyksessä. Aineisto on siis kerättyä aikajärjestyksen mukaan, ja tällä pyrin välttämään mahdollisen algoritmin vaikutuksen aineistoon.

Valitsin aineiston keräämisen kanavaksi Twitterin, koska tutkimuksessa haluan keskittyä etenkin käytetyn kielen tarkasteluun, joten Twitter sopii tähän aineiston keruun alustaksi paremmin kuin esimerkiksi kuviin keskittyvä Instagram. Kuitenkin myös Twitterissä voi julkaista visuaalista sisältöä, joten otan myös nämä piirteet mukaan tarkasteluun. Twitter mahdollistaa ihmisten välisen vuorovaikutuksen ja vapaan keskustelun. Se on yksi suosituimmista sosiaalisen median alustoista, ja siellä on käyttäjinä monipuolisesti yksityishenkilöitä, julkisuudenhenkilöitä sekä yhdistyksiä ja järjestöjä. Lisäksi aineisto on helposti saatavilla.

Tutkimuksen analyysiosuudessa on nähtävillä kuvakaappauksia aineistoon kuuluvista twiiteistä. Tutkimuksessa tarkastellaan twiittien eri ominaisuuksia, joihin kuuluvat esimerkiksi linkkien tai kuvien liittäminen osaksi twiittiä. Tästä syystä myös visuaaliset

piirteet ovat osana aineistoa, eikä tutkimus rajoitu vain kielelliseen tarkasteluun. On todettu, että kuvat saavat aikaan enemmän tunteikkaita reaktioita, kun taas perinteiset viestit tuottavat enemmän analyyttisiä vastauksia (Hill, 2004, s. 30). Tästä huolimatta kuvat, kuten taulukot, voivat olla järkeen pohjautuvia. Lisäksi myös sanat voivat saada aikaan tunteikkaita vastauksia.

Tutkimus painottuu mahdollisimman tuoreeseen aineistoon tutkimuksen aloitusta ajatellen, eli aikavälillä 1.9.–30.11.2020 ilmestyneisiin twiitteihin. On hyvä huomata, että käyty keskustelu on yleensä jollain tapaa sidoksissa siihen aikaan, jolloin se käydään. Esimerkiksi lokakuun alussa on vietetty vuosittain pidettyä Suomen Eläinoikeusyhdistysten liiton SEY:n järjestämää Eläinten viikkoa sekä kansainvälistä Eläinten päivää (Suomen eläinsuojelu, 2020b). Tällöin julkisissa keskusteluissa on noussut esiin erityisesti eläinten oikeudet ja hyvinvointi, jonka piiriin kuuluu myös turkistarhaus. Tämän ja esimerkiksi koronavirukseen sairastuneiden minkkien vuoksi aihe on ollut pinnalla keskustelussa aineiston keräämisen aikaan.

Aineisto on luonteeltaan jo valmiiksi olemassa oleva. Kun aineisto on kerätty sosiaalisen median kanavalta, on huomioitava siihen liittyvät käyttöehdot sekä mahdolliset tekijänoikeudelliset kysymykset (Kosonen ja muut, 2018, s. 118). Koska aineistoon kuuluu usean eri yksityishenkilöiden ja käyttäjien twiittejä, täytyy muistaa hienotunteisuus niiden käsittelyssä. On huomioitava, että käyttäjät eivät ole suoranaisesti tarkoittaneet twiittejään tutkimuskäyttöön. Tutkimusetiikkaan kuuluukin, että tutkittavien on oikeus tietää olevansa tutkimuksen kohteena (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2019, s. 8-9). Tämä tulee huomioida myös tässä tutkimuksessa. Tekstissä on mukana kuvakaappauksia twiiteistä, joiden lähettäjiä on ilmoitettu tästä tutkimuksesta ja kysytty lupaa niiden käyttöön. Lisäksi yksityishenkilöiden nimet on anonymisoitu aineiston analyysissä. Kuitenkin läpinäkyvyyden vuoksi analyysissä esille tulevat aineiston esimerkit ovat lueteltuna työn lopussa olevassa liitteessä.

Aineistoon kuuluu eri käyttäjätilien lähettämiä twiittejä. Mukana on niin julkisessa asemassa olevia organisaatioita, kuin yksityisessä asemassa oleviakin. Keskusteluun on osallistunut esimerkiksi eläinoikeusjärjestöjä, puolueita ja yksityishenkilöitä. Eläinoikeusjärjestöistä keskustelussa on mukana esimerkiksi Animalia, ja suomalaisista puolueista turkistarhauksesta on twiitannut kokoomus sekä vihreät. Lisäksi myös eri uutissivustojen tilit, kuten Vastuullisuus uutiset ja Turun sanomat, ovat ottaneet osaa keskusteluun. Kuten aikaisemmin mainitsin, yksityishenkilöiden kohdalla tärkeää on eettisyyden näkökulma, joten heitä en käsittele tutkimuksessa yksityiskohtaisesti, vaan yhtenä yksityishenkilöiden ryhmänä.

Twitter tarjoaa alustan yhteiskunnalliselle keskustelulle. Kuitenkin on hyvä huomata, miten Twitter itsessään vaikuttaa tutkimuksen aineistoon, ja mitä sen käyttäminen voi rajata pois. Tästä on esimerkkinä 280 merkin rajoitus twiiteissä. Koska merkkien käyttö on rajattu, ovat twiitit lyhyitä viestejä, joissa oma ajatus tulee tuoda tiiviisti esiin. Toisaalta omaan twiittiin voi halutessaan vastata jatkaen samasta asiasta keskustelua. Lisäksi twiitin maksimipituus oli ennen 140 merkkiä, joten vuodesta 2017 lähtien itseään on voinut ilmaista laajemmin 280 merkin kautta (Twitter Developer, 2020). Twitterin rajoitteita ja mahdollisuuksia viestintään käsittelemän myöhemmin tarkemmin siihen keskittyneessä teorialuvussa.

1.3 Menetelmä

Tutkimukseni on luonteeltaan kvalitatiivista eli laadullista tutkimusta. Kvalitatiivista tutkimusta voidaan kutsua niin sanotuksi ymmärtäväksi tutkimukseksi, ja se on tutkimustyyppiltään empiiristä (Tuomi & Sarajärvi, 2018, luku 1). Myös tässä tutkielmassa halutaan ymmärtää ilmiötä tarkemmin, sillä tarkoituksena on tutkia turkistarhauksen keskustelussa käytettyjä vakuuttamisen keinoja.

Tämän tutkimuksen menetelmänä toimii retorinen analyysi, jossa erityisesti tärkeänä käsitteenä toimii uusi retoriikka. Retorisessa analyysissä tutkitaan, miten eri kielellisiä

merkityksiä tuotetaan pyrkien saamaan ne vakuuttaviksi (Jokinen, luku 5). Uusi retoriikka on jatkoa klassiselle retoriikalle, ja retoriikassa tarkastellaan tekstiä ja sen vaikutuskeinoja (Kaakkuri-Knuuttila, 2007, s. 234; Perelman, 2007, s. 11). Tutkimuksen menetelmä keskittyy etenkin Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan (1971) argumentaatioteoriaan. Tutkimuksen analyysissä käytän apuna eri argumentaatiotekniikoita, joita käsittelen oman aineistoni kautta. Tutkimuksessa huomioin uuden retoriikan argumentaatioteorian lisäksi myös digitaalisen sekä visuaalisen retoriikan, kun tarkastelen esimerkiksi viestinnän alustan mukana tuomia piirteitä.

Vaikka argumentaatio on tutkimuksessa läheinen käsite, en kutsu menetelmääni argumentaatioanalyysiksi. Argumentaatioanalyysissä tarkastellaan viestin asiasisältöä eikä niinkään kielellistä ilmiä, kun taas retorisisessä analyysissä ollaan kiinnostuneita sekä asiasisällöstä sekä tekstin ilmiästä (Kaakkuri-Knuuttila, 2007, s. 234). Siinä tutkitaan esimerkiksi metaforia, rinnastuksia ja muita kielikuvia, jotka sisältyvät myös käyttämäni argumentaatioteoriaan. Retorisen analyysin periaatteen tapaan tutkimuksessani tarkastelen sekä tekstin ulkoasua sekä sen sisältöä; tutkin käytettyä kieltä sekä keskustelunaiheita. Lisäksi retorisisessä analyysissä tutkitaan myös tekstin laajempaa sosiaalista yhteyttä, johon sisältyy esimerkiksi puheen foorumi, joka tutkimuksessani on Twitter (Kaakkuri-Knuuttila, 2007, s. 235). Huomion myös tämän vaikutuksen viestintään. Kaakkuri-Knuuttilan (2007, s. 233) mukaan retorinen analyysi täydentää argumentaatioanalyysiä. Näistä syistä menetelmänäni toimii retorinen analyysi, jossa argumentaation ja retoriikan tutkiminen yhdistyvät.

Digitaalinen retoriikka on Eymanin (2015, s. 44) mukaan retoriikan teorian soveltamista digitaaliseen ympäristöön. Hänen mukaansa tutkimuksissa voidaan toimia siten, että retoriikan jo vakiintuneet käsitteet määritellään digitaalisiin käytäntöihin sopiviksi. On huomioitava, että digitaalisella retoriikalla ei ole vakiintuneita tutkimusmenetelmiä (Eyman, 2015, s. 12-13).

Digitaaliseen retoriikkaan liittyy läheisesti visuaalinen retoriikka (Eyman, 2015, s. 49). On hyvä huomata, että verbaaliseen kieleen keskittyvien metodien soveltaminen kuviin ei ole tuotteliain tapa visuaalisen retoriikan tutkimukseen, sillä tulokset voivat olla harhaanjohtavia (Hill, 2004, s. 27). Kuitenkin monia retorisia menetelmiä ei ole alun perin kehitetty yksinomaan tekstien tutkimista varten, ja yksi näistä on esimerkiksi Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaatioteoria (Hill, 2004, s. 27).

Vaikka pääpaino tutkimuksessa on laadullinen, myös määrällinen eli kvantitatiivinen suuntaus on siinä mukana. Tuomen ja Sarajärven (2018, luku 2) mukaan näiden kahden suhde voi vaihdella näkökulmasta riippuen, mutta ne voivat täydentää toisiaan eivätkä sulje toisiaan pois. Määrällinen suuntaus näkyy tutkimuksessani siten, että raportoin aineistosta löytyneistä argumentaation keinoista lukumäärien mukaan. Tuloksia havainnollistan taulukolla ja kuviolla.

Olen tarkastellut jokaista aineiston twiittiä yksitellen pohtien, mitä argumentaation keinoja niissä esiintyy. Tämän jälkeen pohdin, sopiiko twiitti johonkin Perelmanin argumentaatiotekniikan luokkaan. Jos näin on, merkitsin twiitin siihen kuuluvaksi. Kirjoitin myös ylös aiheen, jota twiitti käsitteli. Koska kyseessä on Twitter-aineisto, turkistarhaus-avainsanaa käytetään monella eri tapaa. Kaikki twiitit eivät sopineet Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaatioteoriaan, joten muodostin muille twiiteille oman luokkansa, joita käsitelen myös analyysissä. En halunnut sulkea tätä luokkaa aineiston ulkopuolelle, sillä digitaalisen retoriikan ollessa yksi menetelmäkeinoista, halusin nähdä, miten myös Twitterin digitaaliset piirteet vaikuttavat viestien sisältöön ja retoriikkaan.

Digitaalisuus näkyy tutkimuksessani siten, että tarkastelen Twitterin vaikutuksia viestintään ja käytyyn keskusteluun. Tähän sisältyvät alustan ominaisuudet, mahdollisuudet ja rajoitteet. Twitterissä on esimerkiksi mahdollista lainata toisten twiittejä vastaten niihin, mikä on eräs piirre Twitter-keskustelussa. Tarkastelen myös visuaalisia piirteitä, sillä twiiteissä näitä esiintyi eri tavoin. Digitaalisia ja visuaalisia piirteitä esiintyy myös yhdessä. Analyysissäni yhdistyvät näin uusi, digitaalinen ja visuaalinen retoriikka.

Twitterissä on mahdollista reagoida toisiin twiitteihin tykkäämällä tai uudelleentwiittamalla. Tämän tutkimuksen aineiston twiitit ovat saaneet vaihtelevasti huomiota, eli reagoitien määrä vaihtelee. Tämä ei kuitenkaan ole analyysissä tarkempaa tutkimuskohdeena. Pyrin tämän kautta tarkastelemaan twiittejä tasapuolisesti. Kuitenkin on huomattava, että käyttäjätilin luonne ja tarkoitus vaikuttaa viestintään. Esimerkiksi omalla nimellä esiintyvien julkisten henkilöiden ja yksityishenkilöiden twiittien luonne voi olla hyvin erilaista, ja taas organisaatioiden sisällä voi olla tietyt säännökset viestintään. Twiittaajien asemat ja roolit siis vaikuttavat viesteihin. Tutkimuksessani kuitenkin lähinnä tarkastelun kohteena on yleisesti vakuuttavien keinojen käyttö. Huomioin kuitenkin myös erilaiset twiittaajat ja niiden roolit viestinnässä, sillä Twitter ei ole anonyymi viestinnän kanava.

Tämän luvun loppuun pohdin hieman tämän tutkimuksen ja tutkimusmenetelmän subjektiivista luonnetta. Objektiivisuus on keskeinen ihanne tieteellisyydessä, mutta kuitenkin käytännössä täydelliseen objektiivisuuteen on mahdotonta päästä (Puusa & muut, 2020, luku 11). Lisäksi vaikka argumentointi olisi ansiokasta ja uskottavaa, samasta aineistosta voi tehdä useita perusteltuja tulkintoja. Tämä osoittaa tutkimustilanteen ainutlaatuisuuden.

Tästä voi huomata, että menetelmätyökalujen lisäksi myös itse tutkija on yksi tutkimusvälineistä (Aira, 2005, s. 1073). Tutkija vaikuttaa persoonallaan vahvasti tutkimusaineiston laatuun ja muodostuvaan analyysiin. Kuitenkin pyrin tässä tutkimuksessa välttämään subjektiivisuutta. Tällä tarkoitan esimerkiksi sitä, että omien mielipiteiden ja oletusten ei tulisi käydä tutkimuksesta ilmi, vaikka yleisesti ottaen tutkimuksissa esiintyy aina jonkin verran subjektiivisuutta.

Kun ajatellaan tämän tutkimuksen menetelmän subjektiivisuutta, voi esimerkiksi digitaalisten ja visuaalisten piirteiden tarkastelussa olla tutkijoiden välillä eroa. Jos tämän tutkimuksen analyysin tekisi joku toinen, voisi hän havaita eri asioita kuin minä tutkijana. Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan (1971, s. 194) mukaan esimerkiksi argumentteja

tarkastellessa eri tutkijat voivat ymmärtää ja analysoida samaa argumenttia eri tavoin. Kuten kerrottu, analyysiin sisältyy aina tutkijan omaa tulkintaa. Kuitenkin saavuttaakseen luotettavuuden tutkimuksessa, on hyvä reflektoida omaa subjektiivisuutta (Puusa & muut, 2020, luku 11). Tässä siis pyrin lisäämään objektiivisuutta tuomalla subjektiivisuuden roolin esiin.

Seuraavaksi käsittelyssä on kolme teoriapohjaista päälukua. Ensimmäisenä vuorossa on turkistarhauksesta kertova luku, jonka jälkeen paneudun enemmän menetelmään liittyviin käsitteisiin. Tämän jälkeen kerron myös hieman Twitterin roolista verkkokeskusteluissa. Teorialukujen jälkeen vuorossa on analyysiluku, jossa paneudun tarkemmin turkistarhaukseen liittyviin twiitteihin ja niiden argumentaatioon. Lopuksi vuorossa on päättöluku, joka päättää tutkimukseni kertoen siitä pääkohdat.

2 Turkistarhaus ja eläimet yhteiskunnassa

Tässä luvussa kerron turkistarhauksesta yleisesti. Ensin kerron hieman turkistarhaukseen liittyvistä tekijöistä, kuten turkiseläimistä ja niiden elinolosuhteista tarhoilla. Tämän jälkeen kerron tarhauksen ilmenemisestä sekä maailmalla että Suomessa. Kerron myös esimerkiksi eläinten oikeuksien merkityksestä sekä eläinten asemasta yhteiskunnassa, sillä nämä nousevat usein esille turkistarhaukseen liittyvässä keskustelussa.

2.1 Turkiseläimet ja niiden tarhaus

Suurin osa eläimistä, joita käytetään turkiksiä varten, on kasvatettu turkistarhoilla (Animal Ethics, 2020). Turkiseläin on tuotantotarkoitusta, kuten turkisten tuottamista, varten kasvatettava eläin (Ruokavirasto, 2018). Yleisimpiä turkiseläimiä ovat sinikettu, hopeakettu, minkki, supikoira sekä hilleri (LuontoPortti, 2020). Muita turkiseläimiä ovat chinchilla ja soopeli (Ruokavirasto, 2018).

Suomen yleiset turkiseläimet, supikoira sekä minkki, levisivät Suomen luontoon 1900-luvulla (Suomen Riistakeskus, n.d.). Suomen Riistakeskuksen (n.d.) mukaan vierasperäisestä petoeläimistä voi olla haittaa suomalaiselle lajistolle. Riistakeskuksen verkkosivulla kerrotaan, että supikoirat ja minkit saalistavat useita samoja lajeja kuin jo ennestään Suomessa olevat eläimet kuten ketut, ja lisääntyvät saalistajien määrät haittaavat erityisesti lintuja. Vieraslajit voivat aiheuttaa tuhoa alkuperäiselle luonnolle, joten vieraspetojen torjuminen on osa luonnonsuojelutyötä (Fritze, 2020).

Vuonna 2019 muutettiin vieraslajeihin sekä metsästykseseen liittyvää lakia (Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetun lain muuttamisesta 2019/682). Lakimuutoksen myötä supikoira on säädetty olevan haitallinen vieraslaji riistalajina olemisen sijaan. Muutoksen vuoksi lajien kaikkien yksilöiden pyydystäminen on sallittua vuoden ympäri. Lailla halutaan tehostaa haitallisten vieraslajien pyyntiä.

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto (FIFUR, 2020a) on kertonut nettisivuillaan esimerkiksi turkiseläinten elinolosuhteista. Turkiseläimiä kasvatetaan häkeissä, joissa on verkkopohjat. Turkiseläimet lopetetaan täysikasvuina, yleensä noin 6-8 kuukauden ikäisinä. Tarkempi ajankohta määräytyy lajin ja yksilön mukaan. Eläimet lopetetaan omassa kasvuympäristössään joko sähköllä tai kaasulla, ja nämä tavat ovat FIFURin (2020a) mukaan nopeita, kivuttomia ja stressittömiä.

Lisäksi laissa on määritelty lopetusta koskevat yleiset vaatimukset. Tähän kuuluu esimerkiksi se, että eläin tulee lopettaa mahdollisimman kivuttomasti ja nopeasti sopivalla menetelmällä (Eläinsuojelulaki 1996/247, 32 §). Kyseisen lakipykälän mukaan eläimen saa lopettaa vain se henkilö, joka on riittävän taitoinen sekä tietoinen tämän eläinlajin lopetusmenetelmästä ja -tekniikasta.

Turkistarhaukseen kuuluvat turkiseläinten elinolosuhteet ja niiden hyvinvointi. Nykyisessä eläinten tehotuotannossa on tavallista rajoittaa eläinten käyttäytymistä esimerkiksi niiden kiinnittämällä tai häkkeihin laittamisella (Ninomiya, 2014, s. 634). Turkiseläimillä on kuitenkin omat lajinmukaiset käyttäytymistarpeensa, joita niiden tulisi toteuttaa (Eläinten hyvinvointikeskus, 2020). Käyttäytymistarpeilla tarkoitetaan eläimen välttämätöntä käyttäytymistä psyykkisen ja fyysisen hyvinvoinnin eteen (Eläinten hyvinvointikeskus, 2020).

On hyvä huomata, että suurin osa ihmisen hallinnassa olevista eläimistä ovat jossain määrin *domestikoituneet* eli geneettisesti kesyntyneet (Eläinten hyvinvoinnin tutkimuskeskus, 2020). Se ei kuitenkaan poista eläinten käyttäytymistarpeita, ja niiden tyydyttäminen voi olla vaikeaa ihmisen rakentamassa ympäristössä (Eläinten hyvinvoinnin tutkimuskeskus, 2020). Lisäksi turkistarhausta on harjoitettu alle sata vuotta, joten turkiseläimet eivät ole tässä ajassa kesyntyneet samalla tavalla kuin esimerkiksi kotieläiminä tunnetut eläimet (Kenttämies ja muut, 2001, s. 4).

Eläinten hyvinvointikeskuksen (2020) mukaan kooltaan pienet sekä ilman virikkeitä olevat tilat heikentävät turkiseläinten hyvinvointia, ja tämä näkyy terveysongelmina ja käyttäytymismuutoksina, kuten apatiaa. Kun kasvuolot ovat virikkeettömiä, lajityypillisten tarpeiden täyttäminen on eläimelle vaikeaa. Turkiseläimet ovat usein aktiivisia pe-toeläimiä, ja esimerkiksi luonnossa elävä minkki pysyy tavallisesti tiiviisti vesien lähistöllä (Riistakolmiot, 2016). Turkistarhoilla häkeissä asuessa ei minkki kuitenkaan pääse toteuttamaan tavallisia käyttäytymistarpeitaan, kuten sukeltamista.

Eläinten hyvinvointia voidaan mitata WelFur -menetelmällä (FIFUR, 2020b). Menetelmä on lähtöisin järjestöltä nimeltä *Fur Europe*, joka edustaa eurooppalaista turkiselinkeinoa (Sustainable Fur, 2020). WelFur-menetelmän ovat kehittäneet seitsemän eurooppalaista yliopistotutkijaa (Sustainable Fur, 2020). Suomen turkiseläinten kasvattajien liiton mukaan FIFURin mukaan se mittaa ketun ja minkin hyvinvointia ruokinnan, kasvuympäristön, tarkoituksenmukaisen käyttäytymisen sekä terveyden suhteen. Mittaus aloitettiin koko Euroopassa vuonna 2017 (FIFUR, 2020b).

Suomessa WelFur tukee jo aiemmin käytössä ollutta sertifiointijärjestelmää, joka käytöön otettiin vuonna 2005 (Luova Research, 2020). Fur Europe on markkinoinut menetelmää maailman kehittyneimpänä eläinten hyvinvoinnin ohjelmista, sekä olevan taakana sille, että myynnissä olevat turkikset on tuotettu eläinten hyvinvointia kunnioittamalla (Sustainable Fur, 2020).

Kansainvälinen turkisten vastainen yhteenliittymä, Fur Free Alliance (2020b), on julkaissut raportin WelFurin ongelmiin liittyen. Sen mukaan WelFur-sertifikaatissa on puutteita liittyen eläinten hyvinvointiin, eläinten tarkastuskäytäntöihin ja aitoon riippumattomuuteen, eikä sitä tulisi tästä syystä käyttää eläinten hyvinvointia takaavana standardina Euroopassa (Fur Free Alliance, 2020b).

Eläinten suojelemista varten on lainsäädännössä valmistettu laki, jonka tarkoituksena on suojella kaikkia eläimiä kivulta ja kärsimykseltä (Eläinsuojelulaki 1 §). Eläinsuojelulain

yleisiin periaatteisiin kuuluu se, ettei eläimille saa tuottaa tarpeetonta kipua, ja eläinten hyvinvointia tulee edistää.

Turkiseläinten sekä muidenkin eläinten pitoa, hoitoa, kohtelua ja käsittelyä säättävät eläinsuojelulain lisäksi eläinsuojeluasetus, eläinkuljetuslaki ja eläinkuljetusasetus sekä lopetusasetus (Ruokavirasto, 2018). Lisäksi Valtioneuvoston asetus turkiseläinten suojelusta (2011/1084) koskee erityisesti turkiseläinten suojelua.

Pitopaikan yleisiin vaatimuksiin kuuluu, että eläinsuojat, häkit sekä muut tilat ja varusteet on pidettävä puhtaana ja hyvässä kunnossa (Valtioneuvoston asetus turkiseläinten suojelusta 4 §). Lisäksi niiden tulee tarjota turvaa ja tarpeellisen suojan epäsuotuisia sääolosuhteita varten. Asetuksessa on määritelty erikseen eri eläimiä koskevat säädökset, esimerkiksi ketun pesäkopin tulee olla kaksiosainen. Yleisenä asetuksena on, että pesäkopien tulee olla niin tilavia, että eläimet voivat levätä niissä luonnollisessa asennossa. Häkeillä on myös omat vaatimuksensa, kuten pohjaverkkojen silmäkokojen tietyt mittakoot.

2.2 Turkistarhaus elinkeinona

Tässä luvussa käsittelyssä on turkistarhauksen rooli elinkeinona. Ensin kerron hieman siitä, miten turkistarhaus näyttäytyy eri puolilla maailmaa. Käyn läpi esimerkiksi joidenkin valtioiden suhtautumista tarhaukseen. Tämän jälkeen paneudun aiheeseen tarkemmin Suomen näkökulmasta. Kerron, millainen historia turkistarhauksella on Suomessa ja missä sitä pääasiassa harjoitetaan.

2.2.1 Turkistarhaus maailmalla

Kiina on määrällisesti maailman suurin turkisanahkojen tuottaja, ja Euroopassa suurin turkisten tuottajamaa on ollut Tanska (FIFUR, 2020c). Tanska on kuitenkin joutunut

lopettamaan kaikki turkistarhojensa minkit, joten tilanne voi muuttua lähivuosina (Ikävalko, 2020). Muita suuria turkiksen tuottajamaita ovat Suomi, Hollanti, Puola, Kreikka ja Liettua (FIFUR, 2020c). FIFURin (2020c) mukaan lukuun ottamatta Suomea, näissä maissa tuotetaan pääasiassa minkkien nahkoja.

Myös Yhdysvallat on turkiksia tuottava valtio. Vuonna 2019 tarhoja oli hieman yli 2 miljoonaa (USDA, 2020). Tarhojen määrät ovat laskeneet vuosittain; edellisvuodesta laskua tapahtui noin 5800 tarhan verran (USDA, 2020). Esimerkiksi minkkejä tuotetaan Fur Commission USA:n (2020) mukaan noin 23 osavaltiossa noin kolmen miljoonan turkiksen verran.

Useassa maassa turkistarhaus on kokenut muutoksia joko uusien lakisäädösten kautta tai tarhauksen kokonaan lakkauttamisella, kun eläinten hyvinvointia ja etiikkaa koskevat epäilykset ovat kasvaneet (Fur Free Alliance, 2020a). Euroopassa yhteensä 13 valtiota on kieltänyt turkistarhauksen lailla, joista Iso-Britannia oli ensimmäinen (Humane Society International, 2020). Isossa-Britanniassa turkistarhaus kiellettiin vuonna 2000 (Legislation Government UK, 2000). Ison-Britannian jälkeen seuraavaksi turkiseläinten pitäminen turkistuotantoa varten kiellettiin Itävallassa vuonna 2005 (Austrian Laws, 2020).

2000-luvun alun jälkeen ja ensimmäisen turkistarhauskieltojen myötä useassa maassa turkistarhauksen rooli elinkeinona on vähentynyt esimerkiksi tiukempien säädösten vuoksi. Esimerkiksi Ranskassa ilmoitettiin syyskuussa 2020, että maan turkistarhojen tulee sulkeutua viimeistään vuonna 2025 (Humane Society International, 2020). Monessa maassa onkin asetettu ensin siirtymäaika, jonka aikana tilojen tuotannon tulee pysähtyä.

Myös koronaviruspandemia on vaikuttanut turkistarhaukseen eri puolilla maailmaa. Ruotsissa turkistarhaus on ollut sallittua tietyin rajoituksin; minkkien kasvattaminen turkiksia varten on luvallista, mutta kettujen ja chinchillojen on kiellettyä (Sveriges riksdag, 2019). Kuitenkin tammikuussa 2021 Ruotsissa kiellettiin minkkien poikasten tuotanto turkistiloilla, ja tämä päätös on voimassa vuoden loppuun asti (Jordbruks verket, 2021).

Maahan ei myöskään saa tuoda turkiseläimiä. Päätös johtuu siitä, että usealla maan minkkilalla on todettu koronatartuntoja.

2.2.2 Turkistarhaus Suomessa

Suomessa turkistarhausta on harjoitettu hieman yli sata vuotta (Latva, 2020, s. 106). Turkiselinkeinon vuoden 2020 suora työllisyysvaikutus oli 4020 henkilöä, ja ala tuotti Suomeen veroja ja sosiaalivakuutusmaksuja noin 119 miljoonaa euroa (FIFUR, 2020c). Turkistarhojen määrä Suomessa on vähentynyt huomattavasti, sillä vuonna 1980 niitä oli yli 5000 (FIFUR, 2021a). Vuonna 2020 Suomessa on noin 900 turkistilaa, ja ne ovat pääosin perheyriä (Luonnonvarakeskus, 2020). Laskusta huolimatta Suomi on yksi suurimmista ketun- ja minkkinahkojen tuottajamaista maailmalla (Luonnonvarakeskus, 2020).

1980-luvun alussa Suomi tuotti 60 % maailman ketunnahoista ja 20 % minkeistä (Karhula ja muut, 2008). Kun tätä verrataan vuoteen 2006, Suomi tuotti 20 % ketunnahoista ja 5 % minkeistä (Karhula ja muut, 2008). Tästä onkin huomattavissa suuri pudotus turkisten tuotannossa. Myös viennin arvo on laskenut: vuonna 2013 se oli enimmillään 810 miljoonaa, ja vuonna 2019 taas 312 miljoonaa (FIFUR, 2020c).

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto FIFUR (2019) on kertonut Suomessa turkistuotannon vahvuutena olevan oikeanlaiset ilmasto-olosuhteet. Lisäksi Suomesta löytyy ammattimaisia turkistuottajia, organisoitunutta rehunkäyntä ja valmistusta sekä kollektiivista turkisten myyntiä (FIFUR, 2019). Suomi on myös tällä hetkellä ainoa EU-maa, joka saa kasvattaa turkistiloilla suomensupia.

Suurin osa Suomen turkistarhoista sijoittuu Pohjanmaalle, ja siellä osuus tiloista on 40 % (FIFUR, 2019). Myös Etelä-Pohjanmaa (20 %), Keski-Pohjanmaa (19%) ja Pohjois-Pohjanmaa (11 %) ovat maakuntia, joissa turkistarhausta harjoitetaan (FIFUR, 2019). Turkistarhausta harjoitetaan Suomen sisällä, mutta työtä tehdään myös muiden turkismaiden kanssa. Suomalaiset ovat osallistuneet Kiinan tarhaukseen tarhaajien kouluttamisella ja

sinne eläinten kuljettamisella. Kiina onkin alalla tärkein vientimaa Suomelle. Muita vientimaita ovat esimerkiksi Etelä-Korea, Venäjä, Turkki ja Kreikka (FIFUR, 2020c).

Tuominen (2018) on kertonut, että tuottajien mielipide jakautuu liittyen eläinten kuljetukseen muualle päin maailmaa. Toiset ajattelevat elinkeinoa ajatellen sen olevan hyvä tapa lisätä tuottoa. Osa taas paheksuu sitä, että eläimiä viedään esimerkiksi Kiinaan, jossa eläinsuojelu on vähempiarvoisessa asemassa kuin Suomessa, ja samalla Suomi myös menettää korkeaan laatuun liittyvää kilpailuetuaan kilpailevalle valtiolle. Suomessa kolme turkistarhaajayhdistystä on kertonut vastustavansa eläinten vientiä ulkomaille (Suomen Tietotoimisto, 2020). Lisäksi esimerkiksi Vaasan vaalipiirin kansanedustajien näkemys asiasta vaihtelee, mutta suurin osa kieltäisi sen (Vähäsarja, 2020).

Turkistarhauksen rooli Suomen elinkeinona on puhututtanut ihmisiä paljon vuosien varrella. Vuonna 2013 eduskunnalle luovutettiin Suomen ensimmäinen kansalaisaloite turkistarhauksen lakkauttamiseksi, mutta aloitetta ei hyväksytty (Eduskunta, 2013). Työtä tämän eteen tehdään kuitenkin edelleen, sillä esimerkiksi eläinoikeusjärjestö Animalian tavoitteena on kieltää turkistarhaus Suomessa (Animalia, 2020). Monet eläinoikeusjärjestöt tekevätkin töitä turkistarhauksen kieltämisen eteen.

Turkistarhausta on käsitelty eduskunnassa useasta eri näkökulmasta vuosikymmenien ajan (Eduskunta, 2021). Eduskunta.fi -sivuston mukaan 1900-luvulle asti siihen liittyvä keskustelu keskittyi lähinnä turkistarhaajien oikeuksiin, mutta 2000-luvusta eteenpäin keskustellaan enemmän turkiseläinten hyvinvoinnista. Vaikka vuoden 2013 kansalaisaloite hylättiin, turkistarhauksesta puhutaan edelleen. Esimerkiksi vuonna 2020 eduskunnan käsittelyssä oli toimenpidealoitteet turkiseläintuotantoa koskevan selvityksen käynnistämisestä ja kansallisesta suunnitelmasta turkistuotannon alas ajamiseksi ja lupomistukijärjestelmän luomisesta turkistarhauksen lopettaville tarhaajille.

Suomen puolueiden näkemys turkistarhauksesta ja eläintensuojelusta vaihtelee. Järjestöt Animalia ja Suomen eläinsuojelu SEY (2021) tekivät puolueille kyselyn eläinten

hyvinvoinnin edistämiseen liittyen. Kyselyyn vastasi 11 puoluetta, eli kaikki eduskunta-puolueet sekä kaksi puoluetta eduskunnan ulkopuolelta. Eläinsuojeluyönteisempiä puolueita olivat vihreät, vasemmistoliitto, eläinoikeuspuolue ja feministinen puolue. Keskusta taas oli vähiten eläinmyönteinen. Vuonna 2019 tehdyn kyselyn mukaan käsitys turkistarhauksen lakkauttamisesta Suomessa vaihtelee eri puolueiden välillä (Animalia & SEY, 2019). Esimerkiksi keskusta on lakkauttamista vastaan, ja vihreät taas on lakkauttamisen puolella.

Koska eri turkistarhausta harjoittavissa maissa on tilojen eläimillä esiintynyt koronavirusta, on sen mahdollisuutta ja vaikutusta pohdittu myös Suomessa (Leiwo, 2021). Maissa, joissa minkit ovat sairastuneet, on koko tilan kaikki minkit lopetettu (Holopainen, 2021). Kuitenkin Ruotsissa käytäntö on erilainen; koronavirukseen sairastuneet tilat ja eläimet ovat seurannassa, mutta eläimiä ei lopeteta (Holopainen, 2021). Suomen eläintautilainsäädännön mukaan ei suoraan voida tehdä turkistarhauskieltoa koronan vuoksi (Leiwo, 2021). Jos Suomen turkistiloilla ilmentyisi koronavirusta, sen tilan eläimet lopetettaisiin ja lähialueiden eläinten siirroille asetettaisiin rajoituksia, ja jatkotoimista jouduttaisiin keskustelemaan ministeriön kanssa (Leiwo, 2021).

Suomalaisten tilojen koronatilannetta seurataan säännöllisesti testeillä (Ruokavirasto, 2020). Koronavirus on *zoonoosi*, eli tartuntatauti, joiden aiheuttajat voivat siirtyä eläimistä ihmisiin ja päinvastoin (Työterveyslaitos, 2020). Ruokaviraston (2020) mukaan koronaviruspandemian aiheuttaja *SARS-CoV-2-virus* tarttuu herkästi ihmisistä erityisesti minkkeihin ja supikoiriin. Heidän mukaansa tarhoilla onkin tärkeää noudattaa tiukkoja hygienia- ja turvatoimia. Jos turkistarhaaja epäilee eläinten tartuntaa, tulee siitä ilmoittaa eläinlääkärille. Tähän mennessä [huhtikuu 2021] tartuntoja ei Suomen turkiseläimillä ole esiintynyt.

Minkeille ja supikoirille ollaan tämän tutkimuksen tekemisen aikaan kehittämässä rokotetta koronavirusta vastaan (FIFUR, 2021b). Rokote poistaisi tartuntavaaran lisäksi myös turkistarhaajien huolen turkisan tulevaisuudesta tämän tarttuvan viruksen osalta

(Holopainen, 2021). Rokotetta kehittävät Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto yhdessä Helsingin yliopiston kanssa (FIFUR, 2021b). Heidän tavoitteenaan on saada eläimiä suojaava rokote mahdollisimman pian käyttöön ja jakeluun.

2.3 Eläinfilosofia ja -etiikka

Eläinten moraalisen arvon ja aseman pohtiminen on ollut yhteiskunnassa läsnä pitkään, esimerkiksi eläinten rooli tutkimuskäytössä ja viihteessä on puhututtanut ihmisiä viime vuosina (Webb ja muut, 2019, s. 778). *Eläinfilosofia* tarkoittaa Elisa Aaltolan (2013, s. 20) mukaan eläinetiikkaan perustuvaa filosofiaa, jonka keskiössä ovat eläimet. *Eläinetiikassa* taas pohditaan eläinten moraalista asemaa (Webb ja muut, 2019, s. 778).

Eläin on määritelty eliöiksi, joiden ominaispiirteitä ovat mm. orgaaninen ravinnon käyttö, soluseinämien puuttuminen ja tavallisesti kyky liikkua aktiivisesti (Suomisanakirja, 2021a). On huomattava, että myös ihminen kuuluu eläinkuntaan. Suomisanakirjan (2021b; 2021c) mukaan ihminen on ”varsinkin älyllisiltä ominaisuuksiltaan pisimmälle kehittynyt elävä olento”, ja minkki taas on ”turkiseläimenä kasvatettava pohjoisamerikkalainen näätäeläin”. Huomattavaa on, että minkin määritelmässä keskitytään ihmisen saamaan hyötyyn eli turkikseen.

Elisa Aaltolan (2013, s. 17) mukaan eläimiä koskevat määritelmät ovat tietynlaisia sen mukaan, millaiseksi ihmiset ovat ne määrittäneet. Eläimiä on tavallista luokitella niiden käyttötarkoituksen mukaan (Aaltola, 2013, s. 21). Näitä ovat esimerkiksi tuotantoeläimet, turkiseläimet ja lemmikkieläimet, ja jokaisella luokalla on erilaiset moraaliset arvonsa. Eläinten asemaan liittyy erilaisia käsitteitä, joista osaa tarkastelen seuraavaksi.

2.3.1 Eläinten oikeudet ja hyvinvointi

Näkemyksenä eläinten oikeudet ovat sitä, että eläimillä on oikeus olla vapaa ihmisen käytöstä ja hyödyntämisestä (Lin, 2018). Olennainen osa eläinten oikeuksia on se, että yksilölliset eläimet nähdään olevan tärkeitä ja niitä kohdellaan oikealla tavalla (Bostock, 1993, s. 40). On syytä huomata, että eläinten oikeudet ei tarkoita samaa kuin eläinten hyvinvointi (Lin, 2018).

Eläinten hyvinvoinnin näkemyksen mukaan ihmisillä on oikeus käyttää eläimiä, kunhan niitä kohdellaan inhimillisesti (Lin, 2018). Eläinten hyvinvointi sisältää laajemman katoksen näkemyksiä, kun taas eläinten oikeudet on näkemystensä mukaan selvempi ja absoluuttisempi (Lin, 2018). Esimerkiksi Sumnerin (1996) mukaan hyvinvointi koostuu aidosta onnellisuudesta, mutta hän on skeptinen siinä, voiko ihmisten ja eläinten hyvinvointi olla samalla tavalla mitattavissa. Lisäksi Jasperin ja Nelkinin (1992, s. 8) mukaan moni hyväksyy useimmat eläinten eri käyttötavat, mutta he haluavat silti minimoida eläinten kivun ja kärsimyksen.

Joidenkin eläinten hyvinvoinnin puolestapuhujien mukaan turkistarhauksen kokonaan kieltäminen on paikallaan, ja osan mielestä taas riittää se, että eläimet kuolevat inhimillisesti (Lin, 2018). Haynesin (2008, s. 152) mukaan taas ne ihmiset, jotka hallitsevat eläinten elämää jollain tavalla, ovat vastuussa heidän huoltajuudestaan. Heidän tulisi sitoutua huolehtimaan eläimistä samalla tavalla kuin eettisesti vaaditaan huolehtimaan omista lapsistaan (Haynes, 2008, s. 152).

2.3.2 Eläin ja ihminen

Käsitys eläinten ja ihmisten suhteesta on vaihdellut jo vuosisatojen ajan (Aaltola, 2013, s. 9). On myös huomattava, että eläinten asema voi muuttua ajan myötä. Esimerkiksi koirat ja kissat luokiteltiin turkiseläimiksi vielä 1800-luvulla (Latva, 2020, s. 108). Näiden

länsimaissa nykyisin kotieläiminä tunnettujen eläinten ja ihmisten suhde onkin muuttunut paljon 1800-luvun ja 1900-luvun loppuja verraten (Latva, 2020, s. 108).

Viime vuosina eläintutkimuskentällä on keskitytty entistä enemmän ihmisen ja eläimen suhteeseen erityisesti posthumanistisen ajattelun merkeissä. Lummaan ja Rojolan (2014, s. 14) mukaan posthumanistisessa ajattelussa etsitään vaihtoehtoisia tapoja ymmärtää eri olioiden suhteita ja ominaisuuksia. Tässä lähtökohtana on ihminen, joka ei ole ominaisuuksiltaan ylivoimainen ei-ihmisiin verrattuna. Ihminen ei ole enää kaiken mitta, eikä ihmisen ja muiden eläinten välillä ole laadullisia eroja. *Ei-ihminen* voi viitata esimerkiksi eläimeen. Tämän termin käyttöä on kuitenkin kritisoitu, sillä siinä korostuu eläinten yhteys ihmisiin (Lindgren & Öhman, 2019, s. 1200-1215).

Ihmisen voi ajatella olevan ylivoimainen tai dominoiva laji esimerkiksi sen takia, koska ihmiset elävät pitkään, kulkevat kahdella jalalla, käyttävät työkaluja näppärillä käsillään ja olemalla tietoisia, kommunikoivia olentoja (Korteniemi, 2015). Kuitenkin myös muussa eläinkunnan olennoissa on monenlaista älykkyyttä (Runsten, 2016). Nykytutkimuksen valossa eläinkunnassa on useampaa älykkyyttä kuin mitä aiemmin on ajateltu, sillä osa kykenee tuntemaan empatiaa, ja monilla älykkyyden osa-alueilla esimerkiksi jotkut linnut ovat taitavampia kuin monet nisäkkäät (Runsten, 2016).

Spesismi eli lajisorto tarkoittaa ihmisten toimesta tapahtuvaa, eläimiin kohdistuvaa enakkoluuloa tai sortoa oman lajinsa etujen hyväksi (Singer, 2002, s. 6). Se voi olla esimerkiksi sitä, kun jotakin eläinlajia pidetään arvokkaampana kuin jotain toista (Singer, 2002, s. 6). Spesismi turkistarhauksen kautta on sitä, kun tietyt lajit eli turkiseläiminä pidetyt lajit nähdään selvästi ala-arvoisemmassa asemassa kuin muut eläimet. Spesismi on verrattavissa rasismiin ja seksismiin, sillä niissä esiintyy epätasa-arvoisuutta, kun jollekin lajin jäsenille annetaan enemmän arvoa kuin toiselle (Caviola ja muut, 2019, s. 1019).

Lajisortoa on selvästi nähtävissä eri puolilla maailmaa, mutta sitä ilmaistaan eri tavalla kulttuurista riippuen (Amiot & Bastian, 2014). Esimerkiksi Kiinassa koirat ovat ravintoa

samalla tavalla esimerkiksi siat, kun taas länsimaissa koiria pidetään lemmikkieläiminä (Amiot & Bastian, 2014). Spesismi voi tapahtua myös saman lajin sisällä, kun jotakin eläintä pidetään arvokkaampana kuin toista saman lajin edustajaa tilanteesta johtuen (Singer, 2002, s. 6). Tästä on esimerkkinä se, että koe-eläimenä pidetty hiiri saa arvostusta eri tavalla kuin lemmikkihiiri.

3 Retoriikka vaikuttamisen välineenä

Tutkimuksessani tärkeänä käsitteenä toimii retoriikka. Tässä luvussa avataan tätä käsitettä sekä retorista analyysiä menetelmänä. Ensin tarkastelen hieman retoriikan lähtökohtia, jonka jälkeen paneudun tarkemmin uuteen, digitaaliseen sekä visuaaliseen retoriikkaan.

3.1 Retoriikan lähtökohdat

Retoriikka on lähtöisin Antiikin Kreikasta, jolloin vakuuttavaa puhetta pidettiin tärkeänä (Aristoteles, 2012, s. 5). Sen kautta pystyi esimerkiksi ajamaan omia asioita politiikassa, ja vakuuttaa ihmisiä asioistaan. Aristoteleen (2012, s. 10) mukaan retoriikka on kykyä havaita jonkun asian vakuuttava tekijä. Aristotelisen periaatteen mukaan retoriikka tarkoittaa oppia vaikuttamisesta ja sen opin analysoimisesta (Puro, 2006, s. 10).

Retoriikasta on olemassa erilaisia tulkintoja, ja sillä onkin monia eri käyttötapoja (Palonen & Summa, 1996, s. 7). Retoriikan tutkimuksessa ei olekaan kyse vain yhdestä tietystä metodista. Argumentoinnin tutkimuksessa voi keskittyä joko retoriseen suuntaan, jolloin kyseessä on esimerkiksi kielikuvien ja muiden retoristen keinojen merkityksen tarkastelusta vakuuttavuuden luojina, tai formaaliseen suuntaan, jolloin kohteena on argumenttien pätevyden tutkiminen (Palonen ja Summa, 1996, s. 11). Tässä tutkimuksessa en tarkastele niinkään argumenttien pätevyyttä, vaan keskityn enemmän argumentoinnin tutkimuksen retoriseen suuntaan. Tällä tarkoitan sitä, että tutkin, millaisia erilaisia vakuuttamisen keinoja aineistossani esiintyy.

Potterin (1996, s. 107) mukaan retoriikan kahta eri ulottuvuutta voi kuvailla sodan metaforan kautta. Tässä teoriassa retoriikka voi olla luonteeltaan joko puolustavaa tai hyökkäävää. Hyökkäävässä retoriikassa pyritään vahingoittamaan vasta-argumenttia, kun taas puolustavassa retoriikassa omaa asemaa halutaan vahvistaa, jottei muut voi sitä vahingoittaa. Myös esimerkiksi Kaakkuri-Knuutila (2007, s. 256) on havainnut, että

erilaisten ilmaisujen kautta voi joko vahvistaa omaa argumenttia tai heikentää toisten väitteiden tehoa.

3.2 Uusi retoriikka

1500-luvulla porvariston aikakaudella alkoi retoriikan alamäki ja halveksunta, sillä selviöt nousivat ajattelun lähtökohdiksi (Perelman, 2007, s. 14). Selviöllä tarkoitetaan itsestään selvää asiaa (Suomisanakirja, 2021d). Retoriikkaa alettiin kuitenkin 1900-luvulla tutkia uudelleen uuden retoriikan voimin, ja tässä uuden retoriikan teoriassa kyseenalaistettiin ja tulkittiin uudelleen klassisen retoriikan perinteet (Puro, 2006, s. 107). Uuden retoriikan kehittyminen oli tärkeää retoriikan historiassa (Puro, 2006, s. 13).

Kenneth Burke, Chaïm Perelman ja Stephen Toulmin olivat keskeisimpiä uuden retoriikan teoreetikoita (Palonen ja Summa, 1996, s. 51). He aloittivat retoriikan tutkimisen uudelleen silloin, kun tähän tiedonalaan ei ollut yleistä kiinnostusta. He kyseenalaistivat vallitsevan negatiivisen suhtautumisen retoriikkaan. Heillä kaikilla oli kuitenkin erilaiset tavoitteet retoriikan tutkimisessä. Perelman ja Toulmin olivat argumentointia painottavan retoriikkatutkimuksen käynnistäjiä, kun taas Burke oli kiinnostunut retoristen ilmiöiden laajemmasta merkityksestä (Palonen ja Summa, 1996, s. 10-11, 52).

Perelman on suuri syy siihen, miksi uusi retoriikka tuli tunnetuksi (Puro, 2006, s. 130). Hänen tavoitteenaan oli osoittaa, että esimerkiksi väitteen looginen muoto ei takaa hyvää perustetta (Puro, 2006, s. 131). Perelmanin (2007, s. 15) mukaan uusi retoriikka ei rajoitu vain kysymyksiin ja ongelmiin niin kuin aiemmin retoriikassa, vaan argumentaatio rinnastetaan käytännön järkeen. Tällöin retoriikka nähdään vaikuttavan kaikkialla, ei vain ongelmanratkaisussa (Perelman, 2007, s. 15). Hänen mukaansa (2007, s. 57) argumentaatiossa on kyse väitteistä, joilla on eri yleisöjen vaihteleva kannatus.

Puron (2006, s. 130) mukaan Perelmanin keskeisimpiä teoksia on hänen ja Lucie Olbrechts-Tytecan teos *The New Rhetoric: a Treatise on Argumentation* (1971). Lisäksi

Perelman on julkaissut teoksen nimeltään *Retoriikan valtakunta* (2007), joka käsittelee hänen argumentaatioteoriaansa. Hyödynnän näitä molempia teoksia tutkimukseni analyysissä.

Perelman (2007, s. 58) kokee argumenttien olevan *sidosmuotoisia* tai *erottelumuotoisia*. Sidosmuotoisissa argumenteissa premissejä koskeva hyväksyntä siirretään koskemaan myös johtopäätöksiä. Sidosmuotoisia argumentteja on olemassa kolmea eri tyyppiä: kvasilogisia, todellisuuden rakenteeseen perustuvia sekä todellisuuden rakennetta muokkaavia. Jokaiseen eri tyyppiin sisältyy erilaisia vakuuttamisen keinoja. Teorian mukaan erottelumuotoisissa eli dissosiativisissa argumenteissa pyritään saattamaan erilleen tekijöitä, joita esimerkiksi kieli tai perinne on sitonut yhteen. Näihin eri argumentaation keinoihin paneudun tarkemmin tämän työn analyysiosuudessa. Tämä uuden retoriikan teoria on osa tutkimuksen analyysiä siten, että olen tarkastellut, mitä sidosmuotoisia ja erottelumuotoisia argumentteja koen aineiston twiiteissä esiintyvän.

On hyvä huomata, että uusi retoriikka jatkaa ja laajentaa Aristoteleen retoriikkaa, eikä luo sitä täysin uudelleen (Perelman, 2007, s. 11). Uusi retoriikka laajentaa aiempaa näkemystä, jossa retoriikka tarkoitti julkista puhetta puhujalta yleisölle. Uudessa retoriikassa tutkitaan kaiken tyyppisten yleisöjen esityksiä. Tässä ei ole väliä sillä, kuinka monelle henkilölle esitys on suunnattu (Perelman, 2007, s. 11).

3.3 Digitaalinen retoriikka

Retoriikalla on pitkä historia, ja sillä on monia suuntauksia (Lehti & Eronen-Valli, 2018, s. 157). Lehten ja Eronen-Vallin (2018, s. 157) mukaan yksi näistä yksi on digitaalinen retoriikka, joka on etenkin Suomen tutkimuskentällä termi on melko uusi termi. Heidän mukaansa digitaalinen retoriikka tarkoittaa vaikuttamista tutkivaa alaa sekä viestintää digitaalisessa ympäristössä. Digitaalisen retoriikan tutkimukset auttavat ymmärtämään, miten perinteiset retoriikan vakuuttamisen keinot toimivat digitaalisilla alustoilla, ja miten niitä voidaan soveltaa (Zappen, 2005, s. 319). Zappen (2005, s. 319) kokee, että

digitaalisen retoriikan konsepti on samaan aikaan jännittävä ja ongelmallinen; se voi tarjota uusia retoriikan tutkimuksen mahdollisuuksia, mutta retoriikan perinteen soveltaminen uuteen digitaaliseen mediaan voi olla haastavaa.

Zappen (2005, s. 319) on teoksessaan jakanut digitaalisen retoriikan tutkimuksen neljään eri osa-alueeseen. Näitä ovat esimerkiksi retoristen strategioiden käyttö ja analysointi digitaalisissa teksteissä sekä uuden median ominaisuuksien, mahdollisuuksien ja rajoitusten havainnoiminen. Tässä tutkimuksessa keskityn digitaalisen retoriikan osalta erityisesti retoristen menetelmien käyttöön digitaalisessa kontekstissa sekä median alustan ominaisuuksien, mahdollisuuksien ja rajoitusten tarkasteluun. Lisäksi Eyman (2015) on jatkanut tätä näkemystä lisäämällä osa-alueisiin esimerkiksi teknologian retoriikan tutkimuksen sekä kulttuuristen vaikutteiden tutkimuksen digitaalisella alustalla.

Gurakin (2001, s. 29) mukaan digitaalisessa viestinnässä olennaisia ominaisuuksia ovat nopeus, tavoitettavuus, anonyymius ja vuorovaikutteisuus, ja ne toimivat usein yhdessä. Nämä tarjoavat mahdollisuuksia, mutta myös rajoitteita. Esimerkiksi nopeus johtaa yleensä rentoon, vapaaseen viestintätyyliin, mutta se voi aiheuttaa myös turhia ja toistuvia viestejä (Gurak, 2001, s. 30-33). Tavoitettavuus taas mahdollistaa viestinnän useiden ihmisten kesken, mutta se rajoittaa portinvartijuuden mahdollisuuden, mikä taas voi johtaa valheellisen tiedon leviämiseen (Gurak, 2001, s. 33-35). Näiden ominaisuuksien kautta kuitenkin digitaalinen retoriikka kannustaa itsensä ilmaisuun, osallistumiseen ja luovaan yhteistyöhön (Zappen, 2005, s. 321). Itsensä ilmaisu voi olla esimerkiksi omien ajatusten ja tunteiden jakamista, ja sitä sekä sananvapautta pidetään yleisesti korkeassa arvossa (Kim & Sherman, 2007, s. 1).

3.4 Visuaalinen retoriikka

Argumentit voivat olla verbaalisen muodon lisäksi visuaalisessa muodossa (Blair, 2004, s. 45-46). Ennen retoriikan perinteessä keskityttiin lähinnä tekstuaalisiin piirteisiin, ja visuaalisia piirteitä pidettiin vähemmässä arvossa, mutta vähitellen alettiin tutkia enemmän

myös visuaalisuutta osana retoriikan tutkimusta (Foss, 2004, s. 303-304). Fossin (2004, s. 25) mukaan visuaaliset piirteet ovatkin olennainen osa retorista ympäristöä. Hänen mukaansa useimmat kuvien retoriset tutkimukset keskittyvät joko tiettyyn genreen, mediaan, jakelun tapaan tai retoriseen tarkoitukseen, joihin kuvia käytetään. Digitaalinen ja visuaalinen retoriikka toimivat tiiviisti yhdessä, mutta visuaalisella retoriikalla on pitempi historia (Eyman, 2015, s. 49).

Visuaalisilla argumenteilla on omanlaisensa etunsa verrattuna puhuttuihin tai kirjoitettuihin argumentteihin, sillä visuaaliset elementit tuovat mukanaan elävän, mielikuvitusta herättävän voiman (Blair, 2004, s. 51). Kuvat voivat ilmaista narratiivin jo lyhyessä ajassa, kun taas saman narratiivin ilmaisu tekstin kautta vie huomattavasti enemmän aikaa (Blair, 2004, s. 51). Visuaalisessa viestinnässä lähettäjällä ja vastaanottajalla ei ole kuitenkaan suoraa, vastavuoroista suhdetta (Stocchetti & Kukkonen, 2011, s. 57-58). Kuvat ovat tässä edustajia, joiden kautta viestintä tapahtuu. Kun visuaalisessa viestinnässä tutkitaan kuvaa, liitämme siihen vaistonvaraisesti lähettäjän tarkoituksen, vaikkei tarkoituksesta olisikaan varmuutta. Näin ajateltuna kuva sisältää omalla tavallaan myös sen lähettäjän eli puhujan.

Sanat tuovat liitännäisesti mukanaan aina jonkin visuaalisen puolen (Stocchetti & Kukkonen, 2011, s. 153-154). Esimerkiksi jokin lausahdus voi tuoda mieleen useita eri kuvia, ja tästä huomataan, että kirjallinen ja visuaalinen kieli eivät toimi täysin erillään toisistaan (Stocchetti & Kukkonen, 2011, s. 153-154). Kuva ja sana esiintyvätkin usein yhdessä myös konkreettisesti (Mikkonen, 2005, s. 13). Tämän huomaa siitä, että esimerkiksi sanomalehdissä kuvilla on kuvatekstinsä, ja Twitterissä tekstin kanssa on mahdollista liittää kuvia. Mikkosen (2005, s. 13) mukaan merkityksiä voidaan välittää tehokkaammin, kun kuvien kanssa on liitettyä sanoja. Hän on kertonut, että ne eivät kuitenkaan ole riippuvaisia toisistaan, esimerkiksi kirjoitus voi mahdollisesti olla kuvista riippumatonta – ne enemmänkin täydentävät toisiaan.

Useat visuaaliset argumentit ovat yhdistelmä visuaalista ja verbaalista viestintää, ja tämä yhdistelmä voi vahvistaa argumenttia (Blair, 2004, s. 47). Kuva ja sana toimivat eri vuorovaikutustilanteissa eri keinoin (Mikkonen, 2005, s. 21-22). Mikkosen (2005, s. 21-22) mukaan kielellisten ja kuvallisten merkkien yhteistoiminnan mahdollisuudet ovat nimeltään yhdentyminen, muunnos sekä kuvan ja sanan yhdistelmä tai niiden rinnakkaiseläminen. Kuvan ja sanan yhdistelmässä kaksi eri mediaa muodostavat yhden kokonaisuuden. Yhentyminen tarkoittaa esimerkiksi kuvarunoa, jossa tekstin visuaalinen ulkoasu on olennainen osa teoksessa. Yhdentymistä on myös se, kun kuvassa esiintyy tekstiä. Muunnos taas tarkoittaa esimerkiksi kirjallisuuteen perustuvaa elokuvaa tai elokuvaa tulkitsevaa kirjaa. Tässä tutkimuksessa viestinnän alustana toimii Twitter, ja kuva ja sana esiintyvät usein yhdessä yhdentymisen kautta.

4 Twitter verkkokeskustelun alustana

Tässä luvussa käyn tarkemmin läpi sosiaalisen median kanavaa Twitteriä, josta tämän tutkimuksen aineisto on kerätty. Ensin kerron kuitenkin yleisesti verkkoviestinnästä. Verkossa kenen tahansa on mahdollista keskustella melkein mistä vaan, milloin vain. Tietoa voi vaihtaa etäisyyksistä huolimatta käyttämällä jotakin elektronista laitetta (Mynbaev & Scheiner, 2021, s. 5). Viestintä voi olla yksisuuntaista tai vuorovaikutteista. Mynbaevin ja Scheinerin (2021, s. 5, 8) mukaan verkkoviestinnässä voi kommunikoida vuorovaikutteisesti esimerkiksi kahden ihmisen välillä, tai yksi ihminen voi twiittaamalla saada äänensä kuuluviin miljoonille ihmisille.

Kun viestitään verkossa jonkun laitteen välityksellä, voidaan puhua niin sanotusta tietokonevälitteisestä viestinnästä (engl. *computer-mediated communication*) (Herring ja muut, 2013, s. 3). Nykyään länsimaissa lähes kuka tahansa voi viestiä ympäri maailman verkon välityksellä. Verkkoviestintä voi olla joko synkronoitua, jossa esimerkiksi kahden käyttäjän tulee olla samaan aikaan kirjautuneita sovellukseen (Pasfield-Neofitou, 2012, s. 4). Se voi olla myös asynkronoitua, jossa tämä ei ole tarpeen (Pasfield-Neofitou, 2012, s. 4). Twitter on esimerkkinä tällaisesta sovelluksesta.

Twitter on sosiaalisen median kanava, joka on perustettu Yhdysvalloissa vuonna 2006 (Carlson, 2011). Twitteristä on käytetty myös ilmaisua mikroblogipalvelu esimerkiksi lähetyksien viestien piirteiden, kuten rajoitetun pituuden, takia (van Dijck, 2011, s. 11). Tässä tutkimuksessa puhun kuitenkin Twitteristä lähinnä sosiaalisen median palveluna tai kanavana. Twitterissä on mahdollista *twiitata*, eli julkaista viestejä alustalla. Viesti voi sisältää esimerkiksi tekstiä, mutta myös videoita ja kuvia. Viestin julkaistakseen tulee käyttäjän olla rekisteröitynyt.

Twitter on avoin kanava, jonne lähes kuka tahansa voi rekisteröityä. Twitterissä on kuitenkin ikäraja, ja sivuston käyttäjäehdoissa on mainittu, ettei palvelua ole tarkoitettu alle 13-vuotiaille. Ikärajojen tarkoituksena on vähentää lasten henkilötietojen kertymistä palveluntarjoajille (Opetushallitus, 2020). On yleistä, että sosiaalisen median palveluissa on

ikärajoituksia, jotka vaihtelevat palvelusta riippuen. Osa on ikärajattomia, mutta yleisin ikäraja on 13–16 vuotta. Sosiaalisen median palveluntarjoajat asettavat nämä ikärajat.

Twitterin käyttäjä voi olla julkinen tai yksityinen. Julkisen tilin profiili on kaikille käyttäjille vapaasti nähtävillä. Lisäksi tiliä voi tarkastella selaimen kautta, vaikkei olisikaan rekisteröitynyt käyttäjä. Yksityisen henkilöt twiitit näkevät vain henkilöä seuraavat käyttäjät, ja häntä seuraamattomat käyttäjät voivat pyytää lupaa seuraamiseen. Pyyntöön saanut käyttäjä voi halutessaan joko hylätä tai hyväksyä sen. Myös esimerkiksi Instagramissa on mahdollisuus vaikuttaa tilin näkyvyyteen.

Seuraavaksi kerron lisää Twitterin ominaisuuksista ja piirteistä, jotka olen poiminut Twitterin selaimella toimivan version ja sovelluksen kautta. Twitterissä voi esimerkiksi seurata toisia käyttäjiä. Kun kanavalla seuraa jotain käyttäjää, näkyvät hänen lähettämänsä twiitit omassa uutisvirrassa. Uutisvirrassa eli sovelluksen etusivulla olevissa twiiteissä näkyy ensisijaisesti käyttäjän tunnus, nimi, profiilikuva sekä julkaistu twiitti ja se, kuinka kauan twiitin lähettämisestä on aikaa. Kun twiittiä klikkaa tai painaa, näkyy twiitin tarkempi lähetyssijainti. Twiitistä voi tykätä painamalla sen ohessa olevaa sydäntä. Jos tilin lähettäjä ei ole yksityinen käyttäjä, twiitin voi myös *uudelleentwiitata*, jolloin twiitti näkyy laajemmin esimerkiksi omille seuraajille.

Eräs alustan viestinnän ominaisista piirteistä on twiittien *lainaaminen*. Tämä piirre ilmestyi Twitteriin uudistuksen kautta vuonna 2015 (George, 2020). Tämä helpotti sitä, ettei toisen twiittien kommentoimiseksi tarvinnut kirjoittaa viestiä uudelleen jo muutenkin tiiviiseen 140 merkin viestiin. Kun jotakin twiittiä lainaa, näkyy se oman twiitin alapuolella niin, että siitä on nähtävissä kyseisen twiitin lähettäjä. Tämä on tuonut keskustelun käymiseen uudenlaisen tavan. Twiittien lainaaminen on yleistä Twitterissä, ja se on nopea tapa lisätä omia ajatuksiaan liittyen esimerkiksi johonkin keskustelunaiheeseen (George, 2020). Näiden julkisten twiittien lisäksi Twitterissä voi lähettää myös yksityisiä viestejä. Yksityisviestejä voi lähettää joko ryhmille tai yksittäisille henkilöille, jotka ovat sallineet tämän toiminnon käytön.

Sovelluksella on oma hakutoimintonsa, jonka avulla toisia käyttäjiä tai jonkun tietyn aiheisia twiittejä voi hakea. Jos twiitteihin on lisätty aihetunniste eli hashtag, haun kautta voi etsiä kyseisen aihetunnisteen lisänneet twiitit. Esimerkiksi tässä tutkimuksessa aineistoa haettiin lisäämällä hakukenttään #turkistarhaus. Hashtagin lisääminen voi auttaa käyttäjää oman näkyvyyden lisäämisessä, sillä niiden käyttö lisää twiitin löydettävyyttä (Bruns & Stieglitz, 2012, s. 164). Hashtagien avulla on helpompaa löytää tietyn aihepiirin twiittejä ja keskustelua, kuten uutisiin, mediatapahtumiin tai markkinointikampanjoihin liittyen (Bruns & Stieglitz, 2012, s. 164).

Hashtagien alkuperäinen tarkoitus on ollut jäsentää ja järjestää julkaistun viestin sisältöä (Wang ja muut, 2016). Lisäksi Rauschnabel ja muut (2019) ovat tutkineet, mikä motivoi käyttäjiä lisäämään hashtagin osaksi sosiaalisen median viestiä. He (2019, s. 481-482) löysivät kymmenen eri motivaatiota sen käyttöön, joita ovat esimerkiksi hauskuuttaminen, käyttäjien yhdistäminen, ihmisten tavoittaminen ja luovien postauksien tekeminen. Nämä kuitenkin vaihtelevat julkaisualustasta riippuen, ja tutkimuksen mukaan esimerkiksi sisältöä jäsenetään hashtagilla useammin Twitterissä kuin Facebookissa. Hashtageilla voi myös painottaa jotakin asiaa tai ilmaista tunnetilaa (Bruns & Stieglitz, 2012, s. 165).

Twitter on sivustollaan (2020) kertonut, että heidän tavoitteenaan on saada aikaan julkista keskustelua. Reaaliaikainen viestien lähettäminen onkin Twitterissä nopeaa ja helppoa. Keskustelun aikaan saaminen näkyy Twitterissä esimerkiksi siinä, että sivustolla on nähtävillä senhetkiset suosittu puheenaiheet. Jos esimerkiksi turkistarhaus on herättänyt paljon keskustelua, näkyy siellä *turkistarhaus* suosittuna aiheena.

Twitterissä (2020) on tietyt säännöt, joilla alusta haluaa taata turvallisen, vapaan osallistumismahdollisuuden keskusteluihin. Sääntöjen mukaan esimerkiksi väkivaltainen ja muu häiritsevä käytös on kiellettyä. Jos sääntöjä rikkoo, Twitter voi jäädyttää tilin käytön joko määräaikaisesti tai pysyvästi. Esimerkiksi Donald Trumpin tili jäädytettiin pysyvästi tammikuussa 2021 väkivallan yllyttämisen riskin vuoksi (Twitter, 2021).

Twiiittien lähettämässä on rajallinen merkkimäärä. Twiittaajan tulee ilmaista asiansa 280 merkin viestissä. Hän voi myös jatkaa asiaansa vastaamalla omaan twiittiinsä. Koska merkkimäärä on rajallinen, on pohdittu, voiko tämä lisätä epäsiistiä ja pinnallista kirjoittamista, eikä järkevää keskustelua voisi näin käydä (Pyhälähti, 2014). Rajaa on nostettu, sillä aiemmin Twitterissä pystyi lähettämään maksimissaan 140 merkin pituisia viestejä (Twitter Developer, 2020).

Twitterissä on mahdollista käyttää elävää, värikästä kieltä oman valintansa mukaan. Kuitenkin organisaatioiden ja yksityishenkilöiden viestintä voi erota tyyliltään. Gretryn ja muiden (2017, s. 79) tutkimuksen mukaan kuluttajat odottavat organisaatioilta sosiaalisten normien mukaista käyttäytymistä. Heidän mukaansa epävirallinen viestintätyyli koetaan sopimattomaksi, jos käyttäjä kokee brändin vieraaksi. Tätä tutkimusta ajatellen on hyvä huomioida, että twiittaajien asema vaikuttaa käytyyn viestintään. Esimerkiksi organisaatioiden Twitter-tilien viestintätyyli voi vaikuttaa kuluttajien suhtautumiseen organisaatioita kohtaan, joten viestinnän laatua on tärkeää pohtia organisaation sisällä. Vaikutusta on myös sillä, onko organisaatio tai henkilö julkisessa asemassa vai ei.

Twitterissä, kuten muillakin sosiaalisen median palveluissa, voi esiintyä niin sanottuja trolleja. Nettitrollaus tarkoittaa petollisesti, tuhoavasti tai häiritsevällä tavalla käyttäytymistä Internetin sosiaalisessa ympäristössä ilman selkeää tarkoitusta (Buckels ja muut, 2014, s. 97). Trollaus voi olla aggressiivista häiriökäyttäytymistä tai verrattain viatonta (Philips, 2015, s. 23). Myös esimerkiksi tämän tutkimuksen aineiston twiiteissä voi olla mahdollisuus trollaukseen. En kuitenkaan havainnut aineistossa trollauksen tapaista häiritsevää toimintaa.

Tässä luvussa käsittelyssä ollut Twitter verkkoalustana ja edeltävät luvut retoriikan teoriasta luovat pohjan seuraavalle tutkimuksessa esitetylle osiolle, jossa nämä kaikki osatekijät yhdistyvät. Seuraavaksi on vuorossa tutkimuksen analyysiluku. Aloitan analyysin kertomalla tutkimuksen määrällisestä osuudesta, kuten siitä, miten eri argumentaation keinot on jaoteltu erilaisiin luokkiin. Tämän jälkeen on siirryt laadulliseen analyysiin.

Siinä käyn tarkemmin läpi näitä eri vakuuttamisen keinoja sekä turkistarhaukseen liittyviä eri keskustelunaiheita. Näiden osuuksien jälkeen tutkimuksen tulokset on sidottu yhteen yhteenveto-luvussa.

5 Twitterin turkistarhaus-keskustelu

Tässä luvussa tutkin turkistarhaus-aihetunnisteen sisältäneiden twiittien retoriikkaa ja argumentaatiota. Läheisenä teoriakehyksenä analyysissä on erityisesti Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaatioteoria, johon paneudun työn määrällisen analyysiosuuden jälkeen. Lisäksi analyysissä on mukana digitaalisen ja visuaalisen retoriikan mukana tuomia huomionarvoisia asioita. Tutkimuksen laadullisessa osuudessa kerron, mitä argumentaatiokeinoja tutkimuksen aineistossa esiintyi. Lisäksi käyn läpi, mitä keskustelunaiheita twiiteissä oli mukana. Ensin tarkastelussa on kuitenkin analyysin määrällinen osuus, eli se, missä suhteessa argumentoinnin keinoja aineistossa esiintyy.

5.1 Twiittien määrällinen jaottelu

Tässä luvussa kerron tutkimuksen määrällisestä analyysistä. Luokittelin turkistarhaus-aihetunnisteella keskusteluun osallistuneet twiitit viiteen eri pääluokkaan, jotka ovat nähtävissä taulukossa 1. Aineiston kokonaismäärä eli twiittien lukumäärä oli yhteensä 319 kappaletta.

Perelman ja Olbrechts-Tyteca (1971, s. 192) ovat kertoneet, että argumenttiluokat eivät ole täysin erillisiä kokonaisuuksia toisistaan. Esimerkiksi yhtä argumenttia voi pitää useampaan argumenttiluokkaan kuuluvana. Heidän mukaansa jaottelu kannattaa tehdä tyyppisimmän muodon mukaisesti. Jaottelussa olenkin pyrkinyt tarkastelemaan sitä, mitä argumentin luokkaa omien havaintojeni mukaan twiitti tyyppisemmin edustaa. Jokainen twiitti on siis jaettu yhteen argumenttiluokkaan, mutta en sulje sitä pois, ettei niissä esiintyisi piirteitä myös muista argumenttityypeistä. Tätä käsittelen tarkemmin muissa analyysiluvuissa.

Jaottelun muodostaakseni valmistauduin tutustumalla argumentaatioteoriaan, jotta analyysin tekeminen olisi mahdollista. Tämän jälkeen tarkastelin jokaista twiittiä yksitellen pohtien, mitä erilaisia argumentaatiokeinoja niissä on, ja mihin neljään eri

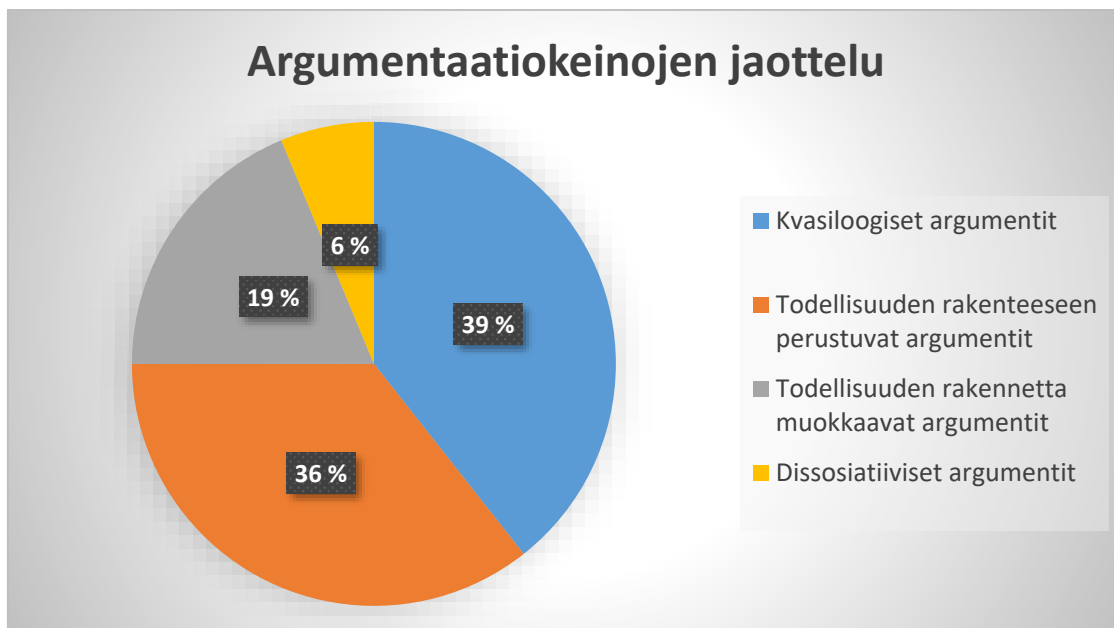
argumentaatioluokkaan twiitti voisi kuulua. Merkitsin ylös, mihin luokkaan twiitti kuuluu. Huomasin kuitenkin pian, että osa twiiteistä ei kuulu näihin luokkiin, joten muodostinkin näistä uuden twiittien ryhmittymän. Päätin kutsua näitä informatiivisiksi twiiteiksi.

Taulukko 1. Twiittien määrällinen jaottelu

Twiittien määrällinen jaottelu	Lukumäärä	Osuus (%)
Informatiiviset twiitit	159	49,8
Kvasiloogiset argumentit	63	19,8
Todellisuuden rakenteeseen perustuvat argumentit	57	17,9
Todellisuuden rakennetta muokkaavat argumentit	30	9,4
Dissosiativiset argumentit	10	3,1
Yhteensä	319	100,0

Informatiivisia eli tiedottavia twiittejä oli aineistosta lähes puolet (49,8 %), 159 kappaletta aineiston 319 twiitistä. Tästä voidaan huomata, että iso osa turkistarhaus-aihetun- nisteen alla olevista twiiteistä on tällaisia jostain asiasta tiedottavia twiittejä. Tämä on kuitenkin osaltaan odotettavissa, sillä hashtagien kautta halutaan usein saada lisää nä- kyvyyttä. Esimerkiksi uutissivustojen on tavallista kilpailla lukijoista, ja lukijat halutaan saada klikkaamaan ja lukemaan jokin uutinen. Esimerkiksi Kerosen ja Tannin (2017, s. 30) mukaan yritysten on tärkeää erottua joukosta kilpailevilla markkinoilla. On siis luonnol- lista, että niin uutissivustot kuin erilaiset järjestötkin haluavat saada lisää näkyvyyttä ju- tuilleen sosiaalisen median kautta. Näitä twiittejä käsittelem tarkemmin laadullisesti Pe- relmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaatiokeinojen jälkeen.

Kuviossa 1 on nähtävillä Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaatiokeinojen jaot- telu twiittien esiintymisen mukaan. Koska aineistossa on ikään kuin kaksi kokonaisuutta, informatiiviset twiitit sekä nämä argumentaatiokeinot, muodostin selvyden vuoksi oman kuvion pelkästään argumentaatiokeinoille. Kokonaisuudessaan näiden osuus koko aineistosta on 160 twiitin verran, jonka prosenttiosuus aineistosta on 50,2 %.

Kuvio 1. Argumentaatiokeinojen jaottelu

Kuviosta nähdään, missä suhteessa määrät jakautuvat argumentaatiokeinojen kesken. Kvasiloogisia argumentteja on 39% verran argumentaatiokeinoista. Niitä esiintyi aineistossa runsaasti. Se oli yleisimmin käytetty argumentaatioluokka, ja sitä esiintyi 63 twiitin verran. Todellisuuden rakenteeseen perustuvia argumentteja oli neljästä argumentaatioluokasta toiseksi eniten, yhteensä 36%, eli 57 twiittiä. Tähän argumentaatioluokkaan kuuluvat peräkkäisyysiteisiin vetoavat argumentit, ja niitä oli aineistossa yksittäisistä argumentaatiokeinoista eniten, 41 kappaletta. Todellisuuden rakennetta muokkaavia argumentteja oli 19%, eli koko aineistosta 30 twiitin verran. Dissosiativisia argumentteja oli aineistossa määrällisesti vähiten, eli 6%. Niitä oli 10 twiitin verran.

Seuraavaksi paneudun argumenttiluokkiin tarkemmin laadullisen analyysin kautta, ja ensimmäisenä käsittelyssä on kvasiloogiset argumentit, joita esiintyi aineistossa eniten Perelmanin & Olbrechts-Tytecan argumentaatioteoriaan nähden. Argumentaation keinoja käsitellään tässä luvussa esiintyneisyyden mukaan, edeten eniten aineistossa esiintyneistä argumenteista vähiten esiintyneisiin.

5.2 Twiiteissä esiintyvät argumentaatiokeinot

Tässä luvussa aineistoani neljän eri pääargumenttiluokan mukaisesti, jotka Perelman ja Olbrechts-Tyteca ovat muodostaneet. Nämä ovat kvasiloogiset, todellisuuden rakentamiseen nojaavat ja todellisuuden rakennetta muokkaavat sekä dissosiativiset argumentit. Näihin jokaiseen taas sisältyy erilaisia vakuuttamisen keinoja, jotka tuon analyysissä esiin aineistoesimerkkien kautta. Ohessa kerron myös, mitkä olivat havaintojeni mukaan yleisimpiä aiheita turkistarhaus-keskustelussa.

Käsittelen eri argumenttityyppejä aineistoesimerkkien kautta. Olen ottanut jokaisesta aineiston twiitistä kuvakaappauksen, joista osan olen liittänyt esimerkkeinä tukemaan analyysiä. Päädyin käsittelemään analyysiesimerkkien twiittejä kuvakaappausten kautta sen sijaan, että olisin liittänyt twiitit tekstimuodossa. Syynä tähän on se, että tekstien lisäksi käsittelen analyysissä myös twiittien digitaalisia sekä visuaalisia piirteitä, joten kuvakaappausten kautta ne ovat myös näkyvillä analyysissä. Yksityishenkilöiden henkilöllisyys ei ole twiiteistä nähtävillä anonyymiteetin suojelemiseksi. Olen lisäksi pyrkinyt siihen, että aineistoesimerkit ovat mahdollisimman monipuolisesti eri käyttäjätileiltä.

5.2.1 Kvasiloogiset argumentit

Yksi Perelmanin argumentaatiokeinojen ryhmästä on nimeltään *kvasiloogiset argumentit*. Ne voidaan rinnastaa loogiseen tai matemaattiseen ajatteluun, sillä ne väittävät olevansa samankaltaisia kuin logiikan tai matematiikan muodolliset päättelyt (Perelman & Olbrechts-Tyteca, 1971, s. 193). Taustalla on ajatus, että vaikka argumentin johtopäätös asettuu konkreettiseen todellisuuteen, sen käyttö tarvitsee todellisuuden pelkistämistä johonkin kaavaan (Perelman, 2007, s. 59). Näitä argumentteja kutsutaan kvasiloogisiksi, koska ne voivat näyttää ja vaikuttaa loogisilta (Perelman & Olbrechts-Tyteca, 1971, s. 193). Kvasi-etuliite viittaa latinan sanaan ”quasi”, jonka suora käännös on ”ikään kuin” tai ”lähes” (Korpela, 2016).

Tämän tutkimuksen aineiston twiiteissä käytettiin kvasioloogista argumentointia, jotka perustuvat ristiriitaan ja yhteensopimattomuuteen, vastavuoroisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen, mittoihin, ja todennäköisyyksiin sekä samuuteen. Käyn nämä läpi suuruusjärjestyksessä tässä luvussa sekä muissakin argumentaatioluvuissa, eli ensimmäisenä käsitellyssä on vuorossa kvasiologisten argumenttien eniten esiintynyt retorinen keino.

Yhteensopimattomuuteen ja ristiriitaan perustuvilla argumentaatiolla puututaan jonkin asian yhteensopivuuden puutteeseen (Perelman, 2007, s. 63). Esimerkiksi annettu väite tai mielipide on ristiriidassa todellisuuden kanssa. Alla on esimerkki ristiriitaan viittavasta argumentista.

Kuva 1. Aineistoesimerkki ristiriidasta (Twitter, 3.9.2020)

Kuvassa 1 on kuvakaappaus, josta ilmenee yhteensopimattomuuden ja ristiriidan esille tuominen. Twiitin kirjoittaja tuo esiin ristiriidan liittyen siihen, että Suomen hallituksen puolueista suurin osa on turkistarhausta vastaan, mutta silti turkiasetukseen ei ole tullut parannuksia. Tässä siis huomioidaan sanojen ja tekojen ristiriita. Ristiriidan esiintuomisella tähdätään tavallisesti sen poistamiseen (Perelman, 2007, s. 65). Tämä ilmenee myös esimerkkinä olevan twiitin kautta. Siitä käy ilmi, että henkilö haluaa nimenomaan parantaa nykyistä turkiasetusta, minkä vuoksi hän tuo tämän havaintonsa yhteensopimattomuudesta ilmi. Turkiasetuksella viitataan Valtioneuvoston asetukseen turkiseläinten suojelusta.

Aineistossa ilmeni useita ristiriitaan ja yhteensopimattomuuteen viittaavia twiittejä. Niissä esimerkiksi huomattiin ristiriita siihen liittyen, että miksi turkisasetusta lykätään edelleen, vaikka parannusta eläinten oloihin on luvattu jo pitkään. Kuvasta 1 on nähtävissä, miten tekojen ja sanojen ristiriitaa turkistarhaukseen liittyen pohditaan. Samankaltaista ristiriitaa huomattiin myös siinä, että esimerkiksi Kalajoen kaupunki antaa turkistarhaukselle rahoitusta, vaikkei se turkistarhojen rahoittajien mielestä ole kannattavaa.

Twiiiteissä kritisoitiin logiikkaa siitä, että eläimiä pidetään turkistarhoissa häkeissä, vaikka elinkeinon taloudellinen tila on huonontunut. Yhteensopimattomuuteen viitattiin siis myös silloin, kun twiittaajat kertoivat eläinten elinolosuhteista turkistarhoilla. Yleinen käsitys aineiston mukaan on se, että olisi oikeudenmukaisinta, jos eläimet eivät eläisi tarhoilla häkeissä. Twiiiteissä myös huomioitiin se, että turkistarhauksen alalla on taloudellisia ongelmia, kuten se, että turkisten huutokaupat eivät ole menestyneet. Tässä pohdittiin ristiriitaa liittyen siihen, miksi turkisala antaa alan tilanteen huonontua jatkuvasti sen sijaan, että tekisi asialle jotakin.

Edellä esitetystä kuvasta 1 voidaan myös huomata, että kyseinen twiittaaja on lainannut toisen käyttäjän twiitin. Tämän kautta voidaan Twitterissä käydä keskustelua, sillä viestissä näkyy näin oman viestin lisäksi myös aiemmin lähetetty viesti, johon voi vastata. Twiittien lainaaminen on yksi Twitterin ominaispiirteistä, joka tuo lisämahdollisuuden viestintään. Tutkimukseni aineistosta oli huomattavaa, että twiiiteissä oli usein käytetty tätä Twitterin ominaispiirrettä. Se onkin eräs digitaalisen retoriikan vaikuttamisen keinoista aineistossani. Sen avulla twiiiteissä kerrottiin omia ajatuksia turkistarhaukseen liittyen johonkin toiseen twiittiin nähden.

Ristiriidan ja yhteensopimattomuuden argumentaatioluokka kuuluu kvasilogisiin argumentteihin, joihin kuuluu myös esimerkiksi *oikeudenmukaisuuden ja vastavuoroisuuden* argumentti, johon myös aineistossani viitattiin. Niin sanotun oikeudenmukaisuussäännön mukaan samaan luokkaan kuuluvia olentoja tulee kohdella samalla tavalla

(Perelman ja Olbrechts-Tyteca, 1971, s. 218). Säännön mukaan epäoikeudenmukaisuus ja puolueellisuus tulee esille silloin, jos henkilö käyttäytyy eri tavoin kahdessa rinnasteisessa tilanteessa.

Kuva 2. Aineistoesimerkki oikeudenmukaisuudesta (Twitter, 16.10.2020)

Kuvassa 2 on esimerkki twiitistä, jossa vedotaan epäoikeudenmukaisuuteen ja vastavuoroisuuteen. Tässä rinnastetaan kaksi asiaa, joita ovat turkiseläimet ja yleensä lemmikkieläiminä tunnetut kissat ja koirat. Twiittaaja tuo epäkohdan esille esittämällä, miten turkiseläimet voivat elää häkeissä, mutta esimerkiksi kissat eivät. Vastavuoroisuuteen perustuvassa argumentissa samaistetaan kaksi asiaa osoittaen, että niitä tulee kohdella samoin tietystä suhteesta (Perelman, 2007, s. 78). Kuvan 2 tapauksessa on siis kyse vastavuoroisuuteen perustuvasta argumentista, koska twiittaaja haluaa osoittaa, että niin sanottuja turkiseläimiä sekä yleisesti lemmikkieläiminä tunnettuja eläimiä tulisi kohdella samalla tavoin.

Aineistossa viitattiin vastavuoroisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen esimerkiksi silloin, kun twiittaaja halusi ilmaista reiluutta tai halunsa reiluuteen turkistarhaukseen liittyvissä asioissa. Tähän kuului esimerkiksi se, että koska erään viestin lähettäjän mukaan ”kaikkien muidenkin” tulee kouluttautua uudelleen työelämänsä aikana, tulisi

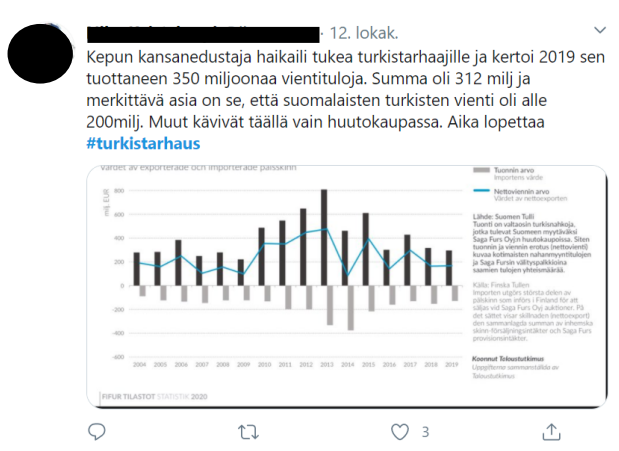
turkistarhaajien tehdä samoin. Lisäksi aineistossa viitattiin turkistarhauskieltoihin kertoen, että koska muissa isoissa turkismaissa, kuten Puolassa, on kielletty turkistarhaus, samoin tulisi tehdä myös Suomessa. Tässä asetetaan samalle tasolle Puola ja Suomi; niitä tulisi kohdella samoin turkistarhauksen kieltoon liittyvissä asioissa. Myös toinen iso turkisten tuottajamaa Tanska asetettiin Suomen kanssa samalle tasolle. Osan mukaan olisi oikeudenmukaisinta, että Suomessakin lopetettaisiin turkistarhaus, koska suurissa turkismaissa on niin tehty. Turkistarhaukseen liittyvissä twiiteissä siis pääosin viitattiin vastavuoroisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen silloin, kun pohdittiin Suomen asemaa turkistarhausta harjoittavana maata muuhun maailmaan nähden.

Tämän argumentointikeinoryhmän twiitit käsittelivät siis laajasti lähinnä turkistarhauksen alaa, ja vertausta tehtiin Suomen ja muiden maiden välillä. Myös *vertailu* on yksi kvasiloogisten argumenttien muoto. Tässä tarkoituksessa vertailu on enemmän abstraktimpaa, kuin että se olisi konkreettisella tasolla mitattavissa (Perelman, 2007, s. 86-67). Perelmanin (2007, s. 87) mukaan vertailussa kaksi asiaa liitetään samaan luokkaan ja ne esitetään jollain tasolla olevan samankaltaisia. Esimerkiksi tämän tutkimuksen aineistossa oli yleistä asettaa Suomi ja muut turkismaat samaan luokkaan kertoen niiden olevan samalla tasolla.

Yksi Perelmanin kvasiloogisista argumentaatioluokista on nimeltään *mitat, painot ja todennäköisyydet*. Aineistossa esiintyi tällaisia matemaattiseen ajatteluun viittaavia twiittejä. Twiiteissä viitattiin mittoihin ja todennäköisyyksiin, mutta ei painoihin. Twiiteissä viitattiin turkistarhaukseen liittyviin lukuihin, kuten tutkimustuloksen prosenttiyksiköihin. Lisäksi niissä vertailtiin esimerkiksi eri puolueiden kokouksissa tekemiä päätöksiä. Lukuja esitettiin epätarkasti ja tarkasti.

Kvasiloogiset argumentit esitetään enemmän tai vähemmän täsmällisessä muodossa (Perelman & Olbrechts-Tyteca, 1971, s. 194). Perelmanin (2007, s. 88) mukaan jonkin asian suhteellisen koon ilmaiseminen voi olla parempi tehokeino kuin tarkan lukumäärän kertominen, koska tavoitteena on esimerkiksi lukijan vakuuttaminen eikä tiedon

välittäminen. Tämän toteutui myös aineistoni kohdalla. Turkistarhauksen keskustelussa lukuihin viitattiin esimerkiksi kertomalla siihen liittyvistä tutkimustuloksista. Näihin sisältyvät esimerkiksi prosenttiluvut. Aineistossa käytettiin tehokkeinona myös vertailua, kun verrattiin keskenään turkistarhauksen tilannetta vuosituhsien välillä. Tässä yhdistyy retorisenä keinona vertailu sekä mittoihin viittaaminen. Lisäksi twiiteissä kerrottiin, kuinka paljon ihmisiä turkistarhaus työllistää Suomessa ja kuinka suuri sen vienti on. Tässäkin tapauksessa luvut ilmaistiin suhteellisesti, eikä tarkan luvun mukaan.

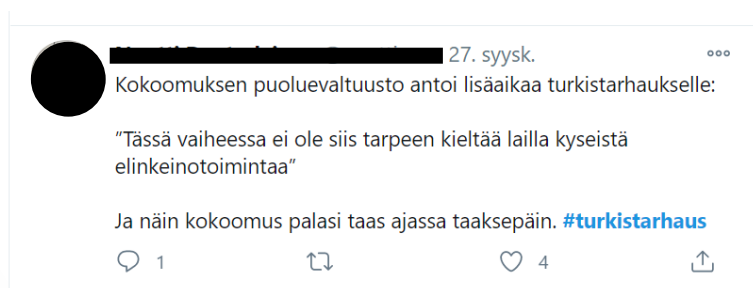
Kuva 3. Aineistoesimerkki luvuista ja todennäköisyyksistä (Twitter, 12.10.2020)

Eräissä aineiston twiitissä, joka on nähtävillä kuvassa 3, on esiintynyt tätä lukuihin viittaavaa argumentoinnin keinoja. Yhdessä twiitissä on kolme lukua: ensi kerrotaan vuosiluku, sen jälkeen kolme kertaa vientitulojen määrästä. Lisäksi vientituloja on tässä yhteydessä verrattu keskenään. Tämä yksityishenkilö on halunnut näiden lukujen kautta osoittaa, miksi turkistarhaus voitaisiin kieltää Suomessa. Hän viittaa vientitulojen laskuun pyrkien näin argumentoimaan turkistarhauskiellon puolesta.

On hyvä huomata, että useampia argumentaatiokeinoja voi esiintyä yhdessä argumentissa. Kuvassa 3 twiittaajan voi ajatella vetoavan matemaattisesti lukuihin, mutta myös muihin keinoihin. Tässä esiintyy esimerkiksi myös myöhemmin tarkempaan käsittelyyn tulevia dissosiativisia argumentteja. Kyseisessä twiitissä henkilö käyttää myös niin sanottua käsite-erottelua, jossa ilmiö ja todellisuus asetetaan vastakkain (Perelman, 2007, s. 142). Henkilö haluaa osoittaa, että keskustapuolueen edustaja on kertonut

valheellisen tiedon faktana. Perelman ja Olbrechts-Tyteca (1971, s. 194) ovat kertoneet, että kvasiloogisten argumenttien on tavallista vedota myös muihin argumentaation keinoihin. Tämän vuoksi on luontevaa, että tämänkin tutkimuksen aineiston twiiteissä esiintyy kvasiloogisten argumenttien lisäksi myös muita argumentaatiokeinoja. Perelmanin (2007, s. 62) mukaan kvasilooginen argumentti voi kuulostaa loogiselta, mutta voi todellisuudessa olla epäjohdonmukainen. Argumenttien tukeminen myös muilla, kuin kvasiloogisilla argumenteilla, voi tukea ja vahvistaa argumenttia.

Twiteissä käsiteltiin turkistarhaukseen liittyvää argumentointia hieman myös *samuuden* kautta. Samuuden argumentaatiotekniikassa samaistetaan kaksi tekijää joko osittain tai kokonaan (Perelman, 2007, s. 70). Tätä keinoa esiintyi kahdessa aineiston twiitissä. Toisessa samaistettiin hyvän työn tekeminen sekä turkistarhaukseen liittyvän vetoomuksen allekirjoittaminen. Tässä viitattiin siihen, että ihminen tekee hyvän työn, jos allekirjoittaa turkistarhauksen kieltöä puoltavan kansalaisvetoomuksen.

Kuva 4. Aineistoesimerkki samuudesta (Twitter, 27.9.2020)

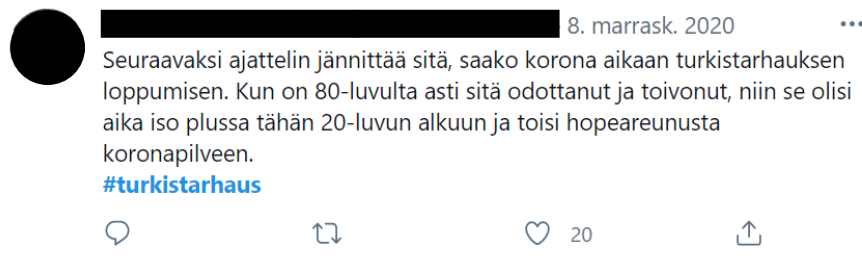
Lisäksi kuvassa 4 samaistettiin ajassa taaksepäin meneminen ja turkistarhaukselle lisääntymisen antaminen. Lisääntymisen antamisella tarkoitettiin sitä, että twiittaajan mielestä turkistarhauksen lopettamista Suomessa viivästetään. Viestin lähettäjä samassa twiitissä myös lainausmerkein kertoo, mitä erään puolueen kokouksessa on sovittu. Hän siis samuuden ilmaisemisen lisäksi tiedottaa tästä päätöksestä. Tiedottamiseen viitattiinkin aineistossa runsaasti, mikä on tässä analyysiluvussa tarkemmassa käsittelyssä myöhemmin.

5.2.2 Todellisuuden rakenteeseen perustuvat argumentit

Kvasiilogisten argumenttien lisäksi aineiston twiiteissä esiintyi todellisuuden rakenteeseen perustuvia argumentteja. Perelmanin & Olbrechts-Tytecan (1971, s. 261) mukaan todellisuuden rakenteeseen perustuvien argumenttien periaatteena on se, että ne mahdollistavat väitteiden paljastamisen ja niiden avaamisen. Näillä argumenteilla halutaan siirtyä yleisesti hyväksytystä sellaiseen, mikä halutaan saada hyväksytyksi (Perelman, 2007, s. 93). Usein tällaisissa argumenteissa vedotaan joko peräkkäisyysiteisiin tai rinnakkaisuussiteisiin, joissa on kyse kahdesta eri todellisuuden jäsentämisen tavoista. Myös tutkimukseni aineistossa vedottiin näihin retoriikan keinoihin.

Todellisuuden rakenteeseen perustuvissa argumentaatioissa vedottiin lähinnä rinnakkaisuus- ja peräkkäisyysiteisiin, mutta aineistossa viitattiin myös symbolisiin siteisiin. *Peräkkäisyysiteessä* argumentaation lähtökohtana on ilmiöiden välinen seuraussuhteen toteaminen, ja se voi suuntautua esimerkiksi seurausten huomauttamiseen tai jonkun tosiseikan arvottamiseen sen seurausten kautta (Perelman, 2007, s. 93-94). Esimerkiksi aineistossani twiiteissä käsiteltiin turkistarhausta syy-seuraussuhteen perusteella. Peräkkäisyysuhteessa liitetään toisiinsa samankaltaisia asioita, kuten eri ilmiötä (Perelman, 2007, s. 102).

Peräkkäisyysiteisiin argumenttina sisältyvät niin sanotut *pragmaattiset argumentit*. Pragmaattisessa argumentissa tosiasiaa arvioidaan seuraustensa perusteella (Perelman, 2007, s. 94-95). Nämä seuraukset voivat olla niin positiivisia kuin negatiivisiakin (Perelman & Olbrechts-Tyteca, 1971, s. 266). Kun argumentoidaan seurauksiin perustuen, sitä voidaan olettaa, ennakoida tai havainnoida (Perelman, 2007, s. 95). Kuvassa 5 on esimerkki aineiston pragmaattisesta argumentista.

Kuva 5. Aineistoesimerkki pragmaattisesta argumentista (Twitter, 8.11.2020)

Kuvasta 5 nähdään, miten peräkkäisyyside voi olla osana argumentointia. Twiitissä pohditaan turkistarhaukseen ja koronavirukseen liittyviä syy-seuraussuhteita. Perelmanin (2007, s. 103) mukaan peräkkäisyysiteessä syy edeltää vaikutusta. Twiitissä syynä on koronaviruspandemia, ja kirjoittaja pohtii, voisiko sen seurauksena olla turkistarhauksen loppuminen. Twiittaaja viittaa turkistarhauksen mahdolliseen lopettamiseen hopeareunuksen tuomisena, joten pragmaattista argumentointia ajatellen hän pitäisi lopettamista myönteisenä asiana. Tässä täten havainnoidaan mahdollisia koronan seurauksia.

Peräkkäisyysiteisiin liittyvissä argumenteissa pohdittiin seurauksia sille, että useassa maassa turkistarhaus on kielletty, muttei Suomessa. Twiiteissä esimerkiksi tuotiin esille se, että Suomi voi jäädä pian viimeiseksi turkismaaksi. Lisäksi twiittaajien kesken esiintyi huolta koronan seuraamuksista. Huomattiin, että korona aiheutti ”alan ahdingon”, eli tässä todettiin seurauksia pandemiaan liittyen.

Kuva 6. Aineistoesimerkki koronan mahdollisista seurauksista (Twitter, 29.11.2020)

Kuvassa 6 twiittaaja pohtii koronan mahdollisia tulevia vaikutuksia turkistarhoilla. Hän pohtii lainauksen kautta, että koska Yhdysvalloissa koronatartuntaa on esiintynyt turkistarhojen minkeillä, voi olla vain ”ajankysymys”, milloin se leviää myös Suomen

turkistarhoihin. Erityisesti siis näissä todellisuuden rakennetta muokkaavissa argumenteissa käsiteltiin syitä turkistarhauksen tilanteeseen Suomessa sekä koronapandemian mahdollisia seuraamuksia, kuten sen lopettamista Suomessa muiden niin tehneiden maiden tapaan.

Tutkimuksen aineistosta on huomattavissa, että turkistarhauksen lopettaminen johtaa keskustelijoiden mukaan niin negatiivisiin kuin positiivisiin asioihin. Joidenkin mukaan lopetus johtaisi tarhauksen harjoittajien elinkeinon menettämiseen sekä alan osalta Suomen vientitulojen tyrehtymiseen. Myönteistä taas olisi eläinten oikeuksien näkökulmasta se, että turkiseläinten pito kiellettäisiin ja eläinten hyvinvointi paranisi. On myös nähty, että mahdolliset turkistarhojen eläinten koronatartunnat johtaisivat ihmisten terveydentilan huononemiseen, koska ihmiset voivat sairastua koronaan eläinten välityksellä. Kieltäminen siis johtaisi twiittaajien mukaan eläinten, mutta myös ihmisten terveysriskien vähenemiseen.

Huomattavaa aineistossa oli se, että suuresta osasta twiiteistä näkyi jollain tapaa kielteinen suhtautuminen turkistarhaukseen. Joko siitä kerrottiin suoraan, tai epäsuorasti käytetyn kielen ja ilmaisujen kautta. Vaikka en tutkimuksessani tarkastele tarkemmin tätä puolta, mielenkiintoista on kuitenkin huomioida se, että turkistarhaus-tunnistetta käytetään lähinnä turkistarhauksen negatiivisiin puoliin keskittyen. Syynä voi olla se, että eläinaktivistit ovat usein aktiivisia esimerkiksi sosiaalisessa mediassa, ja yleistä tunniste-sanaa eli turkistarhausta on helppo käyttää ilmaistakseen oman mielipiteensä asiaan liittyen.

Perelman (2007, s. 102-103) on kertonut, että *rinnakkaisuussiteessä* yhdistetään eri tasojen tekijöitä, joista yksi esitetään toisen ilmentymäksi. Rinnakkaisuussiteillä voidaan liittää toisiinsa niin tapahtumia, teoksia kuin ajanjaksojakin (Perelman, 2007, s. 113). Lisäksi esimerkiksi henkilö esitetään suhteessa hänen tekoihinsa tai teoksiinsa; henkilö nähdään aina olevan vuorovaikutuksessa tekojensa kanssa (Perelman, 2007, s. 102-103).

Tähän kuuluu auktoriteettiin vetoava argumentti, jossa haetaan hyväksyntää jollekin väitteelle henkilön tai ryhmän kautta (Perelman, 2007, s. 107).

Kuva 7. Aineistoesimerkki auktoriteettiin vetoamisesta (Twitter, 9.9.2020)

Auktoriteettiin vedotaan twiitissä kuvassa 7. Tästä tulee ilmi, että entinen turkisalan toimitusjohtaja on nykyään turkistarhausta vastaan. Perelman (2007, s. 108) on kertonut, että auktoriteettiin vetoavaa argumenttityyppiä käytetään tukemaan viestiä. Hänen mukaansa tätä keinoa käyttävä liittää aina väitettä tukevaan auktoriteettiin jonkun arvon. Tämä pätee myös tässä tapauksessa; twiitistä tulee selkeästi ilmi tiettyyn auktoriteettiin vetoaminen.

Auktoriteetin arvoa lisää se, että entinen turkisalaa kannattava on muuttanut mielensä tästä alasta. Auktoriteetit, joihin tässä argumentointityypissä vedotaan, voivat vaihdella suurestikin (Perelman & Olbrechts-Tyteca, 1971, s. 307). Niihin voi viitata epätarkasti, tai hyvinkin täsmällisesti viittaamalla esimerkiksi tiettyyn ammattikuntaan tai henkilöön. Yllä olevassa kuvassa viitataan nimenomaan täsmällisesti yhteen tiettyyn henkilöön sekä hänen asemaansa ennen ja nykyään.

Tutkimukseni aineiston twiiteissä viitattiin eri auktoriteetteihin. Twiittaajat ovat viitanneet tiettyihin henkilöihin, kuten myös eri ryhmiin ja ammattikuntiin, esimerkiksi Suomen hallitukseen. Auktoriteetteihin viitattiin tarkasti sekä epätarkasti. Twiiteistä oli huomattavissa, että turkistarhausta pidetään tietyllä tapaa poliittisena asiana, sillä turkistarhauksen kieltä voidaan määrätä vain eduskunnassa. Siksi eduskunnassa työskenteleviin henkilöihin viitattiin joko kertomalla heistä tavallisen tekstin muodossa tai *tägäämällä* heidät twiittiin. Tägäämällä voi merkitä henkilön omaan julkaisuunsa. Tägäämisen kautta twiittiin merkitty henkilö voi saada tästä sovelluksessa erillisen ilmoituksen, mikä voi kiinnittää hänen huomionsa tehokkaammin.

Rinnakkaisuussiteisiin kuuluvat myös niin sanotut *symboliset siteet*, joissa toisiinsa liitetään yhteen symboli ja sen kohde (Perelman, 2007, s. 114-115). Näillä on tietynlainen osallisuussuhde. Symbolinen yhteys on osa todellisuutta, mutta se ei viittaa täsmälliseen todellisuuden rakenteeseen (Perelman & Olbrechts-Tyteca, 1971, s. 331). Näiden kahden tekijän ajatellaan usein kuuluvan todellisuuden eri kerroksiin.

Symboliikkaan viittaavissa twiiteissä esitettiin turkistarhaus siten, että se symboloi sivistämättömyyttä. Eräässä twiitissä henkilö mielsi turkistarhausta harjoittavan maan olevan sivistymätön. Lisäksi turkistarhaus symboloi twiittaajien mukaan eläinrääkkäystä ja tuomittua elinkeinoa. Nämä symboliset ilmaisut ovat myös niin sanottuja argumentteja vahvistavia ja värittäviä ilmaisuja, joiden merkityksen esimerkiksi Kaakkuri-Knuutila (2007, s. 256) on tunnistanut. Hänen mukaansa (2007, s. 258) niillä voi luoda kielteisen tai myönteisen arvo- tai tunnelatauksen. Aineistoni twiiteissä lataukset ovat selkeästi kielteisiä: yleistä on olla turkistarhausta vastaan.

5.2.3 Todellisuuden rakennetta muokkaavat argumentit

Twiiteissä argumentointiin myös todellisuuden rakenteeseen muokkaamiseen viitaten. Kun argumentti perustuu todellisuuden rakentamiseen, tehdään jostain annetusta tilanteesta yleinen sääntö tai malli, johon päättelyssä tukeudutaan (Perelman, 2007, s. 60-

61). Todellisuuden rakennetta luoviin argumentteihin kuuluu erilaisia argumenttityyppejä. Aineistossani näitä esiintyviä argumentteja olivat esimerkit ja havainnollistaminen sekä metafora.

Perelman (2007, s. 120-121) on kertonut, että *esimerkeillä* argumentoimisella konkretisoidaan tiettyjä säännönmukaisuuksia. Hänen mukaansa tärkeää on esimerkin kiistattomuus, eli argumentin on tässä nojattava todellisuuteen. Esimerkeillä argumentointi tekee mahdolliseksi uuden säännön luomisen. Esimerkin avulla voidaan luoda jokin sääntö, kun taas *havainnollistamisen* kohdalla tämä sääntö on jo hyväksytty (Perelman, 2007, s. 122). Sääntöä havainnollistetaan, eli se tehdään läsnäolevaksi ihmisten tietoisuudessa. Myös havainnollistamiseen viittaavia twiittejä oli havaittavissa aineistosta.

Kuva 8. Aineistoesimerkki havainnollistamisesta (Twitter, 4.10.2020)

Kuvasta 8 huomataan, miten twiitin tekijä on halunnut havainnollistaa turkiseläinten asumisolosuhteita. Turkiseläimet elävät häkeissä, jossa yleisesti ei ole kosketusta maahan. Asiaa on havainnollistettu lisäämällä kuva omista jaloista, jossa taas jalat koskevat maata. Tässä osallistutaan turkistarhauksen vastaiseen verkkomielenosoitukseen. Eläinaktivismia on tavallista harjoittaa visuaalisin keinoin esimerkiksi salakuvakampanjoiden kautta, joilla on haluttu taltioida tuotantoeläinten kohtelua (Lundbom, 2016, s.

27). Visuaalisten elementtien hyödyntäminen on huomattavissa myös tutkimukseni aineiston kautta, kun osaan twiiteistä on lisätty tekstin lisäksi myös kuva.

Twiiteissä kerrottiin esimerkkejä konkretisoimaan esimerkiksi sitä, että turkisala on laskussa. Niissä kerrottiin, että ketunnahkat eivät enää mene yhtä hyvin kaupaksi kuin ennen. Tällä haluttiin tuoda ilmi alan huononemisen vaikutuksia. Turkiksia on esimerkiksi jäänyt myymättä sen takia, koska niitä ei ole haluttu ostaa. Lisäksi turkistarhauksen alan huonontuneeseen tilanteeseen annettiin esimerkkiratkaisuja. Lisäksi muista maailman turkistarhauksen tilanteista annettiin havainnollistavia esimerkkejä. Huomattavaa oli, että tähän argumentointiluokkaan vetoavissa twiiteissä keskityttiin etenkin turkistarhauksen alaan ja sen tilanteen huononemiseen.

Useassa twiitissä on jollain tavalla läsnä visuaalisuus. Twiitteihin on joissakin tapauksessa laitettu liitteeksi jokin aiheeseen liittyvä kuva, kuten kuva turkiseläimestä. Kuvalla on tavallisesti tehostettu kirjoitetun twiitin sanomaa esimerkiksi toistamalla se toiseen otteeseen. Tästä on esimerkki kuvassa 9. Eläinoikeusjärjestö Animalia kertoo kuvassa Ranskassa tapahtuneesta turkistarhauskiellosta sekä tekstin että kuvan kautta.

Kuva 9. Aineistoesimerkki visuaalisuudesta (Twitter, 29.9.2020)

Kuitenkin suurin osa aineiston visuaalisista piirteistä on niin sanotusti tahattomia piirteitä. Useasti twiitteihin on liitetty esimerkiksi jokin turkistarhaukseen liittyvä uutislinkki,

jonka vuoksi itse twiitissä on nähtävillä kyseisen uutisjutun kuva. Kuvana on usein jokin turkiseläin tai muu turkistarhaukseen liittyvä asia. On kuitenkin hyvä huomioida alustan vaikutus tämäntyyppiseen visuaalisuuteen. Twitterissä tämä visuaalisuuden piirre tapahtuu automaattisesti, joten twiittaaja ei ole suoranaisesti tarkoittanut liittää kuvaa näkyviin. Kuvassa 10 on twiittiin liitetty Iltalehden uutinen, minkä vuoksi twiitissä näkyy uutisjutussa oleva kuva. Lisäksi kuvan yhteydessä näkyy uutisjutun otsikko.

Kuva 10. Aineistoesimerkki linkkauksesta (Twitter, 4.10.2020)

Todellisuuden rakennetta luoviin argumentteihin kuuluvat myös *metaforat*. Metafora tarkoittaa vertausta ilman kuin-sanaa (Kaakkuri-Knuuttila, 2007, s. 259). Kaakkuri-Knuuttilan (2007, s. 259) mukaan metafora voi värittää puhetta sekä tehdä uuden asian ymmärrettäväksi jonkin tunnetun asian avulla. Perelmanin (2007, s. 136) mukaan huomionarvoista on se, että metaforat kuluvat liian usein toistettuina. Hänen mukaan metaforia on olemassa erityyppisiä, mihin paneudun seuraavaksi tarkemmin aineistoni kautta.

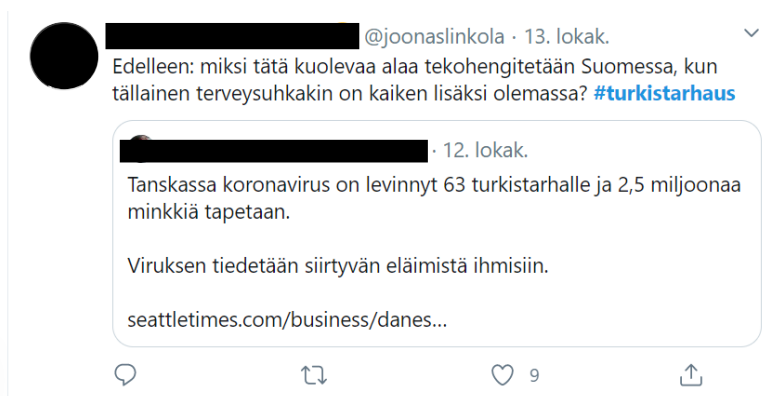
Kuvasta 11 voi havaita, että Suomea on kutsuttu ”eläinsuojelun takapajulaksi”, eli tässä Suomen valtiota verrataan metaforisesti takapajulaan. Perelmanin (2007, s. 137) mukaan niin sanottua metaforista sulautumista voidaan ilmaista esimerkiksi adjektiivilla, verbillä tai sijoittamalla sana niin, että sen kirjaimellinen merkitys sulkeutuu pois. Myös

niin sanottu *kopula* olla-verbin kautta on tästä esimerkki. Twiittaajana toimiva eläin-
 keusjärjestö Oikeutta Eläimille haluaa tuoda ilmi Ranskassa tapahtuneen turkistarhaus-
 kiellon tehostaen sillä metaforaansa: kun muualla kielletään turkistarhaus, se tekee Suo-
 mesta niin sanotun eläinsuojelun takapajulan.

Kuva 11. Aineistoesimerkki metaforasta (Twitter, 29.9.2020)

Metaforasta on myös esimerkki kuvassa 12. Tässä twiitin kirjoittaja kysyy, että ”miksi tätä kuolevaa alaa tekohengitetään Suomessa”. Tekstissä on nähtävillä kaksi metaforaa; alan kerrotaan olevan *kuoleva* ja *tekohengitettävä*. Ensimmäisessä kohdassa kuolema rinnastetaan elottomaan asiaan, eli turkistarhauksen alaan. Tavallisesti kuolema-sana viittaa johonkin elolliseen asiaan, mutta sitä voi käyttää myös elottoman asian kanssa kielikuvana (Suomisanakirja, 2020e). Lisäksi alaa ei voi kirjaimellisesti ajateltuna tekohengittää, mutta ilmaisu on tässä tapauksessa käytetty metaforisesti. Lisäksi turkistarhauksen kieltäneitä kutsuttiin aineistossa paikoin metaforisesti sivistysvaltioiksi.

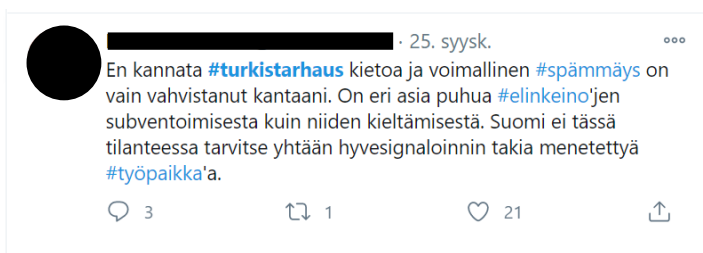
Kuva 12. Aineistoesimerkki metaforasta (Twitter, 13.10.2020)

Aineiston metaforat turkistarhaukseen liittyen paljastavat twiittaajien yleisen käsityksen turkistarhauksesta olevan melko kielteinen. Tarhausta on kutsuttu jopa sadistiseksi eläinrääkkäykseksi ja eläinten hyväksikäytöksi. Twitter-keskustelussa siis on tavallista olla turkistarhausta vastaan, ja argumentoida siihen liittyen eri tavoin. Turkistarhausta suoraan puoltavat twiitit olivat harvassa.

5.2.4 Dissosiativiset argumentit

Aiemmassa kolmessa luvussa käsittelyssä olivat aineiston sidosmuotoiset argumentit. Kuitenkin siellä oli myös niin sanottuja dissosiativisia, erottelumuotoisia argumentteja. Dissosiativisissa argumenteissa pyritään erottamaan niitä tekijöitä, joita kieli tai perinne sitoo yhteen (Perelman, 2007, s. 58).

Nämä argumentit ovat Perelmanin (2007, s. 61) mukaan keskeisiä esimerkiksi filosofisessa ajattelussa. Hänen (2007, s. 142-143) mukaansa on syytä erottaa toisistaan todellisuutta vastaavat ja vastaamattomat ilmiöt. Jokin tekijä voi siis luonteeltaan olla joko todellisuuden ilmi tuomista tai erehdystä ja harhaa. Argumenteissa voidaan esimerkiksi asettaa vastakkain mielipide ja totuus, jossa mielipide ei ole totuudenmukainen.

Kuva 13. Aineistoesimerkki dissosiativisesta argumentista (Twitter, 25.9.2020)

Kuvassa 13 on yksi esimerkki aineistosta, jossa käytettiin erottelua argumentoinnin keinona. Tässä twiitissä erotettiin ilmiö ja todellisuus toisistaan toteamalla, että on eri asia subventoida eli tukea jotain elinkeinoa kuin kieltää se kokonaan. Niin sanotussa linkkien välisyyden rikkomisessa vedotaan siihen, että elementit, joiden tulisi pysyä erillisinä toisistaan, on yhdistetty väärin. Tässä twiitissä vedotaan juuri tällaiseen väitteeseen.

Erottelumuotoisissa argumenteissa kerrottiin turkistarhauksesta eri tavoin. Twiiteissä haluttiin erottaa turkistarhaus ja Suomi toisistaan, eli toisin sanoen se halutaan aineiston mukaan kieltää Suomessa. Tämän ilmaisu oli aineistossa yleistä, eli halu turkistarhauksen lopettamiseen näkyi selvästi aineistossa. Aineistossa haluttiin myös erottaa ketut häkeistä, koska twiittaajan mukaan ketut kuuluvat luontoon. Lisäksi on erotettu tämä aika ja tulevaisuus toisistaan pohtimalla, miten tulevaisuudessa mietitään, miten tarhaus oli aikoinaan sallittua. Lisäksi eräässä twiitissä on erotettu faktat mielipiteistä; tässä kyseenalaistettiin toisen argumentti kertoen, että todellisuudessa tarhauksen alasajoa on toivottu vuosikymmeniä eikä vain viime vuodet.

Näissä twiiteissä kerrottiin näkemyksiä siis etenkin turkistarhauksen alasta ja turkistarhauksen harjoittamisesta. Erottelumuotoa käyttämällä pystyvät twiittaajat korjaamaan heidän käsityksensä mukaisia vääryyksiä. Tällaisia argumentteja voidaan käyttää esimerkiksi vastakkainasettelussa, jossa halutaan kumota oman käsityksen vastaiset tai vastapuolen argumentit. Aineistossani tätä argumentaatiokeinoa käytettiin lähinnä siten, että pyrkimyksenä oli halu kumota tällä hetkellä vallitsevia sääntöjä tai rakenteita liittyen turkistarhaukseen. Kuten jo mainittu, näitä olivat turkistarhauksen tilanne Suomessa ja käsitykset siihen liittyen.

5.3 Informatiiviset twiitit

Aineistossa esiintyy runsaasti twiittejä, joita kutsun niin sanotuiksi *informatiivisiksi* tai *tiedottaviksi twiiteiksi* niiden sisällön vuoksi. En koe, että ne kuuluvat Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan mukaisen argumentaatioteorian mukaisesti argumentaatioluokkiin, sillä niissä ei suoranaisesti argumentoida minkään vuoksi, vaan niissä tiedotetaan jollain tapaa turkistarhaukseen liittyen. Koska ne eivät sovi aiemmin käsiteltyihin, neljään argumentaatioluokkaan, muodostin näistä twiiteistä oman ryhmänsä. Käsitelen näitä twiittejä tässä luvussa, ja tuon myös muutamia aineiston esimerkkejä esille.

Usein viestintää tarkastellaan suostuttelevasta vai vaikuttavasta näkökulmasta, kuitenkin viestintä voi olla myös tiedottavaa (Rowan, 2003, s. 404-405). Joidenkin tutkijoiden mielestä tiedottaminen ei kuulu retoriikan piiriin, mutta se voi silti olla osana viestintää (Rowan, 2003, s. 405). Esimerkiksi Aristoteleen (2012, s. 10) mielestä retoriikka on suostuttelevien keinojen löytämistä. Vaikuttavaa viestintää ei kuitenkaan aina tarvita sellaisessa kontekstissa, jossa ei ole erimielisyyttä tai kiistaa (Rowan, 2003, s. 405). Tutkimuksessani tiedottavat viestit pyrkivät lähinnä välittämään tietoa. Tietynlaista vaikuttavaa puhetta voi kuitenkin esiintyä esimerkiksi välitettyjen uutisten otsikoissa, joissa halutaan kiinnittää lukijoiden huomio.

Tiedottavia näistä twiiteistä tekee se, että niissä tuodaan esiin joku olemassa oleva uutinen tai artikkeli. Twiiteissä on siis linkattuna jokin uutinen, josta on kirjoitettuna twiitissä esimerkiksi sen otsikko. Tämä on yleistä etenkin silloin, kun jokin uutissivusto tai eläinoinkeusjärjestö twiittaa omasta uutisestaan. Kuvassa 14 eräs uutissivusto, Keskipohjanmaa, twiittaa omasta uutisestaan. Twiitin viesti on täysin sama kuin uutisjutun otsikko. Tätä piirrettä esiintyi useasti aineistossa myös muidenkin uutisia tuottavien organisaatioiden Twitter-tilien kohdalla. Lisäksi Rauschnabelin ja muiden (2019, s. 481-482) mukaan yksi syy hashtagien käyttöön sosiaalisessa mediassa on ihmisten tavoittaminen. Kun uutismedia viestii omalla nettisivulla olevasta uutisestaan, se voi näin tavoittaa enemmän ihmisiä. Turkistarhaus-hashtagin lisääminen voi myös luultavasti lisätä näkyvyyttä.

Kuva 14. Aineistoesimerkki organisaation tiedottamisesta (Twitter, 16.10.2020)

Tällainen yleisölle tiedottava viestintä on niin sanottua ulkoista viestintää. Ulkoisessa viestinnässä tietoa annetaan yritykseen ja yritykseltä yrityksen ulkopuolelle (Tankosic ja muut, 2017, s. 1). Viestintä on yrityksille tärkeää, ja se mahdollistaa yrityksen tehokkaan oikeanlaisen toimimisen (Tankosic ja muut, 2017, s. 2). Tästä syystä myös turkistarhauksesta twiitaneille organisaatioille on tärkeää huolehtia ulkoisesta viestinnästään. Esimerkiksi Kun (2019) mielestä sosiaalinen media voi parantaa ulkoisen viestinnän strategiaa.

Niin sanottu sisältömarkkinointi tarkoittaa markkinointitekniikkaa, jossa tuotetaan ja jaetaan sisältöä houkuttelemaan ja hankkimaan kohdeyleisöä saadakseen tuotteliasta asiakkaiden toimintaa (Charlesworth, 2017, s. 52). Tämän tutkimuksen informoivat twiitit osaltaan nimenomaan tekevät tätä. Eri organisaatiot twiittaavat julkaistusta sisällöstään tunnistesanan kautta, jotta se tavoittaisi yleisöä. Aineistosta oli huomattavissa, että ulkoista viestintää käytetään etenkin sisältömarkkinoinnin kautta.

Lisäksi Keronen ja Tanni (2017, s. 30) ovat huomioineet, että digitaalinen aika on asiakkaan aikakautta, jolloin organisaatioiden tulee toimia uudella tavalla vaikuttaen esimerkiksi digitaalisilla alustoilla. Nykyään tiedottaminen edellyttää uusimpien teknologisten keinojen käyttöä (Mynbaev & Scheiner, 2021, s. 9). Myös viestinnän kanava on valittava

tarkasti sen mukaan, mistä esimerkiksi yritys tietää tavoittavansa kohdeyleisön (Keronen ja Tanni, 2017, s. 83). Turkistarhauksesta syys-marraskuussa 2020 twiittaneet organisaatiot ovat käyttäneet tässä ainakin Twitteriä yhtenä kanavana. Koska turkistarhauksesta twiitattiin jo yhden hashtagin perusteella runsaasti muutaman kuukauden aikana, voidaan olettaa, että Twitterissä organisaatioiden haluama yleisö on tavoitettavissa.

Aineistossa esiintyy myös sitä, että jokin yksityishenkilö saattaa tuoda esille jonkin toisen uutisen esimerkiksi liittyen maailman turkistarhauskieltoihin. Hän saattaa myös linkata twiittiin uutisen ja ilmaista tekstikentässä olevansa hänen kanssaan samaa tai eri mieltä. Yleistä on myös liittää linkin kanssa esimerkiksi vain emoji tai jokin hashtag, ja nämä molemmat piirteet ovat esillä myös alla olevassa aineistoesimerkissä.

Kuva 15. Aineistoesimerkki yksilön tiedottamisesta (Twitter, 4.11.2020)

Kuvassa 15 yksityishenkilö vastaa eläinoikeusjärjestö Animalian twiittiin lainaamalla sen, ja lisäämällä siihen kolme hashtagia sekä emojiin. Vaikka tarkastelen tutkimuksessani vain turkistarhaus-avainsanan alla olevia twiittejä, on huomattava, että twiitteihin voi lisätä myös muitakin hashtageja. Tämän kautta twiitti voi saada entistä enemmän näkyvyyttä ja se myös kertoo, mihin aiheeseen twiitti liittyy. Tutkimukseni aineiston twiiteissä oli hyvin tavallista lisätä hashtag osaksi twiittiä, sillä turkistarhaus-tunnisteen lisäksi twiiteissä oli myös muita hashtageja.

Vaikka otin tämän twiittiluokan erilliseksi neljästä argumentaatioluokasta, se ei tarkoita sitä, etteikö näissä twiiteissä olisi käytetty retoriikkaa ja argumentointia. Ilmaukset twiiteissä voivat olla lyhyitäkin, ja silti ne voivat olla vakuuttavia. Esimerkiksi huudahduksilla

tai emojiilla voidaan tuoda omaa näkemystään esille, ja nämä lyhyet ilmaisut voivat toimia myös tietynlaisina tehokeinoina.

Lisätty emoji voi kertoa, mitä twiittaaja on mieltä kyseisestä uutisesta. Emoji tarkoittaa sähköisessä viestinnässä käytettävää kuvasymbolia (Sanastokeskus, 2018). Tässä tapauksessa emoji on mielteliäs (engl. *thinking face*) (Emojipedia, n.d.). Se voi kertoa hieman hänen omista ajatuksistaan tätä lainattua twiittiä kohtaan. Hän voi ilmaista, mitä ajatuksia twiitin sisältö ja keskustelussa oleva aihe herättää hänessä. Emoji on myös yksi visuaalinen ja digitaalinen piirre, jota esiintyi tutkimuksen aineistossa.

Emojeita käytetään yhä useammin sähköisessä viestinnässä, ja ne tuovat ainutlaatuisia piirteitä mukaan viestintään (Bai ja muut, 2019, s. 1). Sosiaalisessa mediassa käytetään erilaisia emojeita mielipiteiden ilmaisemiseksi, tunteiden välittämiseksi ja tiedon välittämiseksi (Ge & Gretzel, 2018, s. 16). Ne voivat myös tukea viestiä tai olla ainoana puheaktina ja ne lisäävät, auttavat vahvistamaan tai muuttamaan suostuttelevaa puhetta (Ge & Gretzel, 2018, s. 16).

Aineistoni twiiteissä esiintyi emojeita joko yksin esimerkiksi lainatun twiitin kanssa tai tukemaan jotain muuta viestiä. Niitä esiintyi sekä tässä luvussa kertomistani informatiivisissa twiiteissä sekä myös muissa aineiston twiiteissä. Kaakkuri-Knuuttilan (2007, s. 256) mukaan erilaiset ilmaisut voivat vahvistaa argumentaatiota, tai esimerkiksi heikentää vastaväitteiden tehoa. Koenkin emojien käytön olevan yksi viestinnän tehokeino digitaalisessa retoriikassa. Daniel ja Camp (2020, s. 108) ovat tutkineet, miten emoji vaikuttavat Twitterissä. He havaitsivat, että jos twiitissä on viestin sisältöön ja kontekstiin sopiva emoji, se lisää viestin ymmärtämistä ja uskottavuutta. Kyseisen tutkimuksen mukaan emojin lisääminen viestiin voi siis lisätä viestin tehoa, joten myös tutkimukseni aineistossa esiintyvät emojiit voivat vahvistaa turkistarhausaiheisia twiittejä.

Tässä twiittiluokassa esiintyi paljon nimenomaan digitaalisia piirteitä, joten koenkin sen sopivan hyvin digitaalisen retoriikan piiriin. Esimerkiksi Zappenin (2005, s. 319) mukaan

digitaalisessa retoriikassa voi tarkastella retorisia strategioita digitaalisissa teksteissä sekä tutkia jonkin media-alustan ominaisuuksia, mahdollisuuksia ja rajoituksia. Kuten tässä tutkimuksessa ollaan nähty, Twitter on tuonut oman vaikutuksensa turkistarhausviestintään. Se sosiaalisen median palvelu tai kanava, jossa viestintää käydään, tuo väistämättä oman lisänsä käytyyn viestintään.

5.4 Analyysin yhteenveto

Tässä tutkimuksessa on havaittu, että turkistarhauskeskustelun twiiteissä argumentoidaan runsaasti erilaisin keinoin. Määrällisestä analyysistä selvisi, että tutkimuksen aineiston 319 twiitistä lähes puolet, 159 kappaletta, eli 49,8 % kuului tiedottaviin, informatiivisiin twiitteihin. Tästä loput (52,2 %) taas jaoteltiin Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan teorian mukaisiin argumentaation keinoihin.

Argumentaatiokeinoista eniten esiintyi kvasiloogisia argumentteja, 63 kappaletta. Se oli yleisimmin käytetty argumentaatiokeino. Kuitenkin todellisuuden rakenteeseen perustuvia argumentteja oli lähes yhtä paljon, eli 57. Näistä huomattavan suurin osa eli 41 kappaletta oli peräkkäisyysiteisiin viittaavia argumentteja. Todellisuuden rakennetta muokkaavia argumentteja oli 30, ja dissosiativisia argumentteja oli vähiten, 10 twiitin verran. Vaikka jaoin tulokset määrällisesti twiittien tyypillisimmän muodon mukaan, tutkimuksesta kävi ilmi, että twiiteissä oli tavallista käyttää useampaa argumentaation keinoa. Tällä voidaan tukea sekä vahvistaa twiittiä ja sen sanomaa.

Muodostin taulukon 2 havainnollistamaan tämän tutkimuksen laadullisen analyysin tuloksia. Taulukosta on nähtävillä se, millaisia argumentaatiokeinoja turkistarhaus-twiiteissä käytettiin. Lisäksi argumenttityyppien oheen on jaoteltu esimerkkejä siitä, millaisia eri keskustelunaiheita sekä visuaalisia ja digitaalisia piirteitä twiiteissä oli.

Taulukko 2. Laadullisen analyysin tulokset

Argumentaatiokeino	Aineiston retoriset keinot	Keskustelunaiheet ja eri piirteet
Kvasiloogiset argumentit	- Vastavuoroisuus ja oikeudenmukaisuus - Ristiriita ja yhteensopimattomuus - Luvut - Samuus	- Suomen turkistarhaustilanteen vertaaminen muihin valtioihin - Turkistarhaukseen liittyvät ristiriidat - Tutkimusten tulokset
Todellisuuden rakenteeseen perustuvat argumentit	- Rinnakkaisuussiteet - Peräkkäisyysiteet - Symboliset siteet	- Auktoriteetteihin vetoaminen - Turkistarhauksen nykyiset ja tulevat seuraukset, esim. koronaan liittyen
Todellisuuden rakennetta muokkaavat argumentit	- Esimerkki ja havainnollistaminen - Metafora	- Esimerkkiratkaisuja - Eläinten olosuhteista kertominen - Tarhauksen vertailu metaforisesti
Dissosiativiset argumentit	- Erottelumutoiset argumentit	- Turkistarhauksen kieltö Suomessa
Informatiiviset twiitit	- Tiedottava tyyli	- Tiedotetaan esim. toisen twiitistä tai oman organisaation uutisesta
Muut keinot	- Digitaaliset piirteet - Visuaaliset piirteet	- Hashtagit, linkit, twiittien lainaus, kuvat, emoji

Aineistossa esiintyi neljää eri Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaatioluokkaa, joihin sisältyi erilaisia vakuuttamisen keinoja. Kvasiloogisissa argumentaatioluokassa argumentointiin vedoten erityisesti ristiriitaan ja yhteensopimattomuuteen sekä vastavuoroisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen. Näissä twiiteissä verrattiin Suomen turkistarhauksen tilannetta muuhun maailmaan. Koska muuallakin on turkistarhaus kielletty, pitäisi se twiittaajien mukaan kieltää Suomessakin. Lisäksi twiittaajat kertoivat turkistarhaukseen liittyvistä ristiriidoista esimerkiksi silloin, kun havaittiin tarhaukseen liittyvien säädösten olevan ristiriidassa näkyksityksen kanssa.

Todellisuuden rakenteeseen perustuvissa argumenteissa viitattiin rinnakkaisuus- ja peräkkäisyysiteisiin. Tässä argumentaatioryhmässä vedottiin esimerkiksi erilaisiin auktoriteetteihin sekä syy-seuraussuhteisiin. Peräkkäisyysiteiden kautta twiittaajat halusivat ilmaista, mitä seuraamuksia turkistarhaus on aiheuttanut ja voi mahdollisesti

aiheuttaa. Näitä olivat esimerkiksi twiittien julkaisun ajankohtana paljon yhteiskunnallisessa keskustelussa mukana ollut koronaviruspandemia. Twiittaajat käyttivät myös symbolisia siteitä tuomaan esille turkistarhausta heidän mielestään kuvaavia ilmaisuja.

Todellisuuden rakennetta muokkaavissa argumenteissa keskusteltiin turkistarhauksesta esimerkin, havainnollistamisen ja metaforan kautta. Käyttäjät toivat esille esimerkiksi omia ratkaisujaan ja pohdintojaan turkistarhauksen alan heikentymisen tilanteesta. Turkistarhausta verrattiin myös metaforisesti eri tavoin.

Lisäksi aineistossa esiintyi dissosiativisia argumentteja, joissa haluttiin erottaa turkistarhaus ja Suomi toisistaan. Tässä argumentaatioryhmässä lisäksi kumottiin käyttäjien mielestä valheellisia käsityksiä tarhaukseen liittyen. Näiden neljän argumentaation keinojen lisäksi aineistossa esiintyi myös muunlaisia twiittejä, joiden en kokenut sopivat Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan mukaiseen jaotteluun.

Informatiivisissa twiiteissä turkistarhauksesta twiitattiin tiedottavaan tyyliin. Niissä tiedotettiin esimerkiksi joko toisen käyttäjän viestistä tai oman organisaation uutisjutusta. Twiiteissä esiintyi myös niin visuaalisia kuin digitaalisiakin piirteitä, joihin osaltaan Twitter sosiaalisen median alustana on tehnyt mahdolliseksi.

Tutkimuksessa havaittuja, erilaisia alustan mahdollistamia digitaalisia piirteitä ovat esimerkiksi linkit, hashtagit, muut tágit sekä twiittien lainaamiset. Aineistosta huomattavaa oli se, että suuressa osassa twiittejä oli linkitettyä jokin uutinen. Linkit tuovat argumenttiin lisäarvoa, sillä sen kautta voi täydentää esimerkiksi twiittaajan oman mielipidettä, tai hän voi tuoda sen esille lisäten oman näkökulman. Twiitteihin on lisätty myös hashtageja, myös muita kuin tutkimani #turkistarhaus.

Twiitteihin on myös tavallista tágätä jokin toinen tili, jotta twiitti kiinnittäisi hänen huomionsa. Twitterissä on yleistä myös lainata jokin twiitti, jotta siihen voi lisätä twiittaajan

oman kommentin tai täydentää kyseistä twiittiä. Twiitteihin on myös lisätty niin sanottuja emojiä, joita on tavallista käyttää sähköisessä, digitaalisessa viestinnässä. Näillä käyttäjä voi tuoda omaa näkökantaansa esille kuvasympoleiden muodossa.

Twiitteihin on paikoin lisätty myös kuvia tukemaan ja havainnollistamaan viestin kirjallista muotoa. Twiiteissä näkyy myös visuaalisia piirteitä niin, ettei käyttäjä välttämättä ole suoraan halunnut liittää esimerkiksi uutisjutun kuvaa näkyväksi twiittiin, vaan se on näkyvillä automaattisesti. Tämä on eräs Twitterin ainutlaatuisista piirteistä, joka on selvästi näkyvillä aineistossani.

Aiheet, joista näissä turkistarhaus-tunnisteisissa twiiteissä tuli esiin, vaihtelivat. Kuitenkin ne koskivat lähinnä turkistarhauksen alaa, kuten sen tilannetta Suomessa verraten sitä muihin maihin sekä alan taloudelliseen tilaan. Tämän lisäksi eläinoikeuskysymys tuli usein esiin. Twiiteissä esimerkiksi pohdittiin turkistarhoilla elävien eläinten olosuhteita ja hyvinvointia. Viesteissä korostui twiittaajien huoli turkistarhaukseen liittyen, sillä esimerkiksi koronaviruspandemian vaikutus on mietityttänyt monia.

Tämä tutkimuksen tulokset kertoivat, että turkistarhauksesta viestitään Twitterissä monipuolisesti eri keinoin. Viestinnässä hyödynnetään alustan omia piirteitä ja erilaisia reitorisä keinoja. Tästä tutkimuksesta on voinut havaita, että Twitterissä on lukuisia ominaisuuksia ja mahdollisuuksia. On kuitenkin hyvä myös pohtia alustan rajoituksia viestintään.

Twitterissä yksi selkeä rajoite viestintään on merkkirajoite. Twitterissä lähetetyt viestit voivat korkeintaan olla 280 merkin mittaisia. Tämä tekee viesteistä tiiviimpiä ja ytimekkämpiä; kenties saman viestin voisi jossain toisella alustalla ilmaista suuremmillakin merkkimäärillä. Tämän tutkimuksenkin kautta oli kuitenkin huomattavissa, että omaa viestiä on mahdollista ja myöskin melko tavallista jatkaa joko twiittiketjun muodossa tai twiittaamalla uudelleen samaan aiheeseen liittyen. Tietynlaiseksi rajoitteeksi voisi myös ajatella olevan alustan ikäraja sekä rekisteröitymisen pakko viestinnän edellytykseksi.

Kuitenkin tiiviit viestit voivat tehdä keskustelusta monipuolisempaa ja selkeämpää. Lisäksi tässäkin tutkimuksessa viestintään vaikuttaa se, että käyttäjien tulee olla vähintään 13-vuotiaita rekisteröityäkseen palveluun.

6 Päätäntö

Tutkielmani tavoitteena oli selvittää, millaista on turkistarhauksen Twitter-keskustelu. Aineisto kerättiin sosiaalisen median palvelusta Twitteristä, ja aineistona olivat turkistarhaus-hashtagin sisältäneet twiitit ajalta 1.9.–31.11.2020. Aineistoon sisältyi yhteensä 319 twiittiä. Tutkin sitä, millaisia argumentaation keinoja twiiteissä esiintyi. Tätä tarkastelin uuden, digitaalisen ja visuaalisen retoriikan kautta. Lisäksi tarkastelin sitä, millaisia keskustelunaiheita twiittaajat ovat käyttäneet. Nämä edustivat tutkimuksen laadullista osuutta. Tutkimuksessa hyödynsin sekä laadullista että määrällistä analyysiä. Tutkin määrällisen analyysin kautta sitä, kuinka paljon kutakin argumentaatioluokkaa aineistossa esiintyi.

Menetelmänä tutkimuksessa toimi retorinen analyysi. Tässä hyödynsin eri retoriikan teorian puolia, jotta sain juuri tähän tutkimukseen sopivan menetelmäkehiksen. Analyysissä hyödynsin erityisesti uuden retoriikan käsitteitä ja argumentaation keinoja, joita Chaïm Perelman ja Lucie Olbrechts-Tyteca ovat esitelleet teoksissaan. Lisäksi Twitterin ollessa sosiaalisen median kanava, analysoin aineistoa myös digitaalisen retoriikan kautta, kun tarkastelin, miten esimerkiksi Twitterin erityispiirteet vaikuttavat käytyyn viestintään. Analyysissä oli mukana myös visuaalinen retoriikka, jonka kautta tein huomioita aineiston visuaalisista piirteistä.

Tutkimuksesta selvisi, että turkistarhauksen keskustelu on hyvin monipuolista ja runsasta. Keskustelussa argumentoidaan usein eri vakuuttamisen keinojen kautta. Aineistossa esiintyi runsaasti etenkin todellisuuden rakenteeseen perustuvia argumentteja. Tähän luokkaan kuuluva ja eniten esiintyneet yksittäiset Perelmanin ja Olbrechts-Tytecan argumentaation keinot olivat peräkkäisyysiteet. Tämä näkyi aineistossa syy-seuraussuhteiden esiin tuomisena. Sen perusteella voidaan havaita, että twiittaajat ovat huolissaan turkistarhaukseen liittyvistä asioista. Twiiteissä pohdittiin paljon esimerkiksi koronaviruksen mahdollista haittaavaa vaikutusta turkiseläimiin. Todellisuuden rakenteeseen vetoamalla halutaan saada jokin asia hyväksytyksi, mikä kävi myös ilmi tutkimuksen tuloksista. Monet haluavat saada hyväksynnän etenkin sille, että turkistarhaus kiellettäisiin

Suomessa. Lisäksi twiittaajat haluavat tuoda esille ja avata turkistarhauksen jo olemassa olevia ja mahdollisesti tulevaisuuden ongelmia, jotta niistä oltaisiin tietoisia.

Huomattavaa oli, että hyvin useasta twiitistä näkyi kielteinen suhtautuminen turkistarhaukseen. Taloustutkimuksen (2021) tekemästä ja FIFURin toimeksiannon antamasta selvityksestä selvisi, että suomalaisten suhtautuminen turkistarhaukseen on hyvin jakautunutta. Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että suhtautuminen turkistarhaukseen vaihtelee. Jo vuosisatojen ajan eri eläinkäsityksen näkökulmat ovat vaihdelleet laidasta laitaan.

Tämän tutkimuksen tulokset viittaavat siihen, että turkistarhaus-hashtagia käyttävät lähinnä ne ihmiset, jotka haluavat vaikuttaa turkistarhauksen epäkohtiin tuomalla ne esiin. Tämä on oletettavaa, sillä twiittaajien keskuudessa on esimerkiksi turkistarhausta vahvasti vastustavia eläinoikeusjärjestöjä. Lisäksi tällainen twiittaaminen on eräänlainen eläinaktiivisuuden tapa, jota lähes kenen tahansa on helppo harjoittaa esimerkiksi sosiaalisessa mediassa.

Digitaalinen retoriikka kannustaa itseilmaisuun esimerkiksi omien tunteiden ja ajatusten jakamisen kautta (Zappen, 2005, s. 321; Kim & Sherman, 2007, s. 1). Tämä näkyi myös tutkimukseni tuloksissa, sillä twiittaajat ilmaisivat itseään eri digitaalisten ja visuaalisten piirteiden, kuten kuvien ja emojiiden, avulla. Turkistarhauksen keskustelu on selvästi moninaista, ja omia ajatuksia on helppo jakaa Twitterissä.

Tutkimuksessa selvisi myös se, että keskustelunaiheita on useita erilaisia. Ne koskivat esimerkiksi Suomen turkistarhaus-tilannetta muuhun maailman nähden sekä turkistarhauksen mahdollista kieltämistä Suomessa. Turkistarhaus on yleisesti ottaen herättänyt paljon yhteiskunnallista keskustelua etenkin viime vuosina. Koska näkemykset turkistarhauksesta vaihtelevat, on luontevaa, että niistä myös puhutaan eri aihepiirien kautta.

Tällä tutkimuksella on lukuisia jatkotutkimusmahdollisuuksia. Kuten tutkimuksessani tuli ilmi, itse aineisto vaikuttaa selkeällä tavalla tutkimuksen tuloksiin. Esimerkiksi Twitterillä on omat erityispiirteensä, jotka näkyvät tämän tutkimuksen tuloksissa. Lisäksi se, milloin itse aineisto on tuotettu, vaikuttaa olennaisesti tuloksiin. On huomattavaa, miten esimerkiksi koronaviruspandemia on vaikuttanut tutkimukseeni. Useissa twiiteissä tuli ilmi pandemian vaikutus turkistarhaukseen. Jos aineisto olisi kerätty samaan aikaan vuodesta esimerkiksi vuotta aikaisemmin, olisivat tulokset voineet olla hyvinkin erilaiset. Tästä syystä jo eri aineiston ajankohdalla voi saada erilaisia tutkimustuloksia.

Myös aineiston määrä vaikuttaa tuloksiin. Laajempi aineisto, esimerkiksi puolen vuoden tai vuoden ajalta, tuottaisi taas oletetusti eri tuloksia. Tätä tutkimusta voisikin jatkaa esimerkiksi suuremmalla aineistolla. Lisäksi Twitterissä on ainutlaatuisia piirteitä, jotka mahdollistavat ja rajoittavat viestintää. Olisikin mielenkiintoista jatkaa tutkimusta laajempaan keskustelunanalyysiin, jossa tarkasteltaisiin turkistarhauksen keskustelun ympärillä tapahtuvaa vuorovaikutusta. Tässä tutkimuksessa aihetta lähestyttiin retoriikan viitekehyksen kautta, mutta myös muiden tieteenalojen kautta voitaisiin tutkia turkistarhaukseen liittyvää viestintää. Tutkimuksessa voisi esimerkiksi yhdistää diskurssintutkimusta digitaaliseen retoriikkaan, jolloin tutkimuksen aineiston voisi kerätä joltakin verkoviestinnän kanavalta.

On huomattava, että tämän tutkimuksen aineiston twiitit on tuotettu osin myös samoilta tileiltä. Eli esimerkiksi eläinoikeusjärjestöt ovat twiitanneet aiheesta useasti, kun taas joku yksityishenkilö on saattanut käyttää hashtagia esimerkiksi vain kerran. Huomioitavaa on kuitenkin myös se, että tästä huolimatta monet eri organisaatiot, yksityishenkilöt ja käyttäjätilit twiittasivat turkistarhaukseen liittyen. Koenkin, että tämän tutkimuksen aineisto oli monipuolinen. Suhde twiittien määrän lähettämässä vain vaihtelee, mikä on odotettavaakin, kun esimerkiksi eläinoikeusjärjestöjen Twitter-tilit on kohdennettu eläinten oikeuksia ja hyvinvointia koskevaan viestintään.

Tutkimuksessani analyysiin vaikuttaa se, millainen identiteetti, profiili, asema tai titteli käyttäjillä on. Käytettyyn kieleen ja argumentteihin vaikuttaa se, millainen Twitter-tili ja käyttäjä on kyseessä. Eroa on siinä, kirjoittaako twiittejä organisaation nimissä vai omissa nimissään. Tässä tutkimuksessa aineistoa tuotti hyvin erilaisessa asemassa olevia käyttäjätiliä, joten se on myös vaikuttanut käytettyyn kieleen ja tämän tutkimuksen tuloksiin. Mukana on julkisessa asemassa olevia tilejä sekä täysin yksityisessä asemassa olevia. Voi olla, että pelkästään julkisessa tai yksityisessä asemassa olevien käyttäjätilien tarkastelu vaikuttaisi merkittävälläkin tavalla tuloksiin. Tällainen vertaileva tutkimus voisi olla eräs jatkotutkimusmahdollisuus. Lisäksi Twitter on tyyliltään erilainen viestintäkanava, kuin esimerkiksi nimettömät verkkokeskustelualustat. Twitterissä on tavallisempaa esiintyä omalla nimellään kuin nimettömästi, joten sekin voi omalta osaltaan vaikuttaa käytyyn viestintään.

Turkistarhauksen rooli yhteiskunnassa esimerkiksi elinkeinona kehittyy ja muuttuu jatkuvasti. Kuten tutkimuksessani kerroin, vuosien mittaan moni turkistarha eri puolilla maailmaa on lopettanut toimintansa. Turkistarhaus on myös usein pinnalla esimerkiksi mediassa, kun eri turkistarhat ovat esillä uutisissa. Esimerkiksi niin sanotut turkistarhauksen paljastuskuvat ovat herättäneet paljon huomiota. Lisäksi syksyllä 2020 koronaan sairastuneita minkkejä lopetettiin Tanskan suurimmalla minkkitarhalla, minkä vuoksi myös koko minkin tarhaus lopetettiin. Tämä aiheutti keskustelua myös Suomen mediassa, sillä tapahtumalla voi olla vaikutuksia Suomessa esimerkiksi minkin tarhauksen lisääntymisen kautta. Keskustelu käy kiivaana etenkin eläinten oikeuksiin ja turkistarhauksen elinkeinon rooliin liittyen, joten tarhaukseen liittyvän viestinnän säännöllinen tarkastelu on tämän vuoksi tarpeen.

Lähteet

- Aaltola, E. (2012). *Johdatus eläinfilosofiaan*. Gaudeamus.
- Aira, M. (2005). Laadullisen tutkimuksen arviointi. *Lääketieteellinen aikakauskirja Duodecim*. 121(10), 1073-1077.
- Amiot, C. E. & Bastian, B. Toward a Psychology of Human-Animal Relations. *Psychological Bulletin*. 141(1), 6-47. <https://doi.apa.org/doi/10.1037/a0038147>
- Animal Ethics. (2020). *Fur farms*. Noudettu 18.4.2020 osoitteesta <https://www.animalethics.org/fur-farms/>
- Animalia. (2020). *Turkiseläimet*. Noudettu 16.11.2020 osoitteesta <https://animalia.fi/turkiselaimet/>
- Animalia & SEY. (2020). *Eläinpoliittinen kysely 2019*. Noudettu 4.4.2021 osoitteesta <http://elainpolitiikka.fi/elainpoliittinen-kysely-2019/>
- Animalia & SEY. (2021). *Eläinjärjestöjen puoluekyselyssä täydet pisteet saivat vihreät, vasemmistoliitto, eläinoikeuspuolue ja feministinen puolue*. Eläinpolitiikka. Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <http://elainpolitiikka.fi/elainjarjestojen-puoluekyselyssa-taydet-pisteet-saivat-vihreat-vasemmistoliitto-elainoikeuspuolue-ja-feministinen-puolue/>
- Aristoteles. (2012). *Retoriikka. Runousoppi*. Gaudeamus.
- Austrian Laws. (2020). Noudettu 15.11.2020 osoitteesta <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20003541>
- Bai, Q., Dan, Q., Mu, Z. & Yang, M. (2019, 15. lokakuuta). A Systematic Review of Emoji: Current Research and Future Perspectives. *Frontiers in Psychology. Human-Media Interaction*. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.02221>
- Bostock, S. C. (1993). *Zoos and Animal Rights: The Ethics of Keeping Animals*. Routledge.
- Bruns, A. & Stieglitz, S. (2012). Quantitative Approaches on Comparing Communication Patterns on Twitter. *Journal of technology in human services*. 30(3-4), 160-185. <https://doi.org/10.1080/15228835.2012.744249>
- Buckels, E.E., Trapnell, P.D., & Paulhus, D.L. (2014). Trolls just want to have fun. *Personality and Individual Differences*. 67, 97-102. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.01.016>

- Carlson, N. (2011, 13. huhtikuuta). *The Real History of Twitter*. Business Insider. Noudettu 24.3.2021 osoitteesta <https://www.businessinsider.com/how-twitter-was-founded-2011-4?op=1&IR=T>
- Caviola, L., Everett, J. A. C & Faber, N. S. (2019). The Moral Standing of Animals: Towards a Psychology of Speciesism. *Journal of Personality and Social Psychology*. 116(6), 1011-1029. <http://dx.doi.org/10.1037/pspp0000182>
- Charlesworth, A. (2017). Social media marketing. *Business Expert Press*.
- Daniel, T. A. & Camp, A. L. (2020). Emojis Affect Processing Fluency on Social Media. *Psychology of Popular Media*. 9(2), 208-213. <https://doi.org/10.1037/ppm0000219>
- Dijck, J. van. (2011). Tracing Twitter: the Rise of a Microblogging Platform. *International Journal of Media and Cultural Politics*. 7(3), 333-348. <https://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.857.2774&rep=rep1&type=pdf>
- Eduskunta. (2013). Kansalaisaloite: *Laki eläinsuojelulain 22 §:n muuttamisesta (KAA 1/2013 vp)*. Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <https://www.eduskunta.fi/FI/Vaski/sivut/trip.aspx?triptype=ValtiopaivaAsiat&docid=m+1/2013>
- Eduskunta. (2021). *Miten turkistarhausta on käsitelty eduskunnassa?* Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <https://www.eduskunta.fi/FI/naineduskuntatoimii/kirjasto/tietopalvelulta-kysyttya/Sivut/miten-turkistarhausta-on-kasitelty-eduskunnassa.aspx>
- Eläinten hyvinvoinnin tutkimuskeskus. (2020). *Tuotanto- ja pitotavat*. Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <https://www2.helsinki.fi/fi/tutkimusryhmat/elainten-hyvinvoinnin-tutkimuskeskus/tutkimus/tuotanto-ja-pitotavat>
- Eläinten hyvinvointikeskus. (2020). *Turkiseläinten hyvinvointi*. Noudettu 15.10.2020 osoitteesta <https://www.elaintieto.fi/turkiselaimet/turkiselainten-hyvinvointi/>
- Eläinsuojelulaki 4.4.1996/247*. Finlex. Noudettu 21.11.2020 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19960247>

- Emojipedia. (n.d.). *Thinking Face*. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://emojipedia.org/thinking-face/>
- Eyman, D. (2015). *Digital rhetoric: theory, method, practise*. University of Michigan Press. <https://doi.org/10.2307/j.ctv65swm2>
- FIFUR. (2019). *Tilastot 2019*. Noudettu 14.4.2020 osoitteesta https://fifur.fi/sites/default/files/fifur_tilastot_2019_.pdf
- FIFUR. (2020a). *Usein kysytyjä kysymyksiä*. Noudettu 20.4.2021 osoitteesta <https://fifur.fi/usein-kysytyja-kysymyksia>
- FIFUR. (2020b). *WelFur*. Noudettu 15.4.2020 osoitteesta <https://fifur.fi/welfur>
- FIFUR. (2020c). *Tilastot 2020*. Noudettu 25.3.2021 osoitteesta https://fifur.fi/sites/default/files/fifur_tilastot_statistik_2020_1.pdf
- FIFUR. (2021a). *Pohjanmaalle keskittynyt*. Noudettu 20.4.2021 osoitteesta <https://fifur.fi/turkiselinkeino/toimiala/pohjanmaalle-keskittynyt>
- FIFUR. (2021b, 12. tammikuuta). *Turkisala kehittää koronarokotetta minkeille ja suomensupeille Helsingin yliopiston tutkijaryhmän kanssa*. Noudettu 11.3.2021 osoitteesta <https://fifur.fi/ajankohtaista/artikkeli/turkisala-kehittaa-koronarokotetta-minkeille-ja-suomensupeille-helsingin>
- Foss, S. K. (2004). Framing the Study of Visual Rhetoric: Toward a Transformation of Rhetorical Theory. Teoksessa C. A. Hill & M. Helmers, *Defining Visual Rhetorics*. Lawrence Erlbaum Associates.
- Fritze, J. (2020, 13. toukokuuta). *Minkki ja supikoira uhkaavat vesilintuja – haahka hyötyisi haitallisten vieraspetojen torjunnasta*. WWF Suomi. Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <https://wwf.fi/uutiset/2020/05/minkki-ja-supikoira-uhkaavat-vesilintuja-haahka-hyotyisi-haitallisten-vieraspetojen-torjunnasta/>
- Fur Commission USA. (2020). *Minkfarming*. Noudettu 24.11.2020 osoitteesta <https://furcommission.com/mink-farming-2/>
- Fur Free Alliance. (2020a). *Fur bans*. Noudettu 12.4.2020 osoitteesta <https://www.furfreealliance.com/fur-bans/>

- Fur Free Alliance. (2020b). *Why WeIFur fails to stop the suffering of animals on fur farms*. Noudettu 15.4.2020 osoitteesta https://animalia.fi/wp-content/uploads/2020/01/CertifiedCruel_FFA-Research-Report.pdf
- Ge, J. & Gretzel, U. (2018). Emoji Rhetoric: a Social Media Influencer Perspective. *Journal of Marketing Management*. 34(15-16), 1272-1295. <https://doi.org/10.1080/0267257X.2018.1483960>
- George, A. (2020, 14. joulukuuta). *How to Quote a Tweet on Twitter*. Lifewire. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://www.lifewire.com/how-to-quote-a-tweet-on-twitter-4685775>
- Gretry, A., Horváth, C., Belei, N. & Riel, A. C. R. van. (2017). "Dont Pretend to Be My Friend!" When an Informal Brand Communication Style Backfires on Social Media. *Journal of Business Research*. 74, 77-89. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2017.01.012>
- Gurak, L. J. (2001). *Cyberliteracy: Navigating the Internet with Awareness*. Yale University Press.
- Haynes, R. P. (2008). *Animal Welfare. Competing Conceptions and Their Ethical Implications*. Springer Netherlands.
- Herring, S., Stein, D., & Virtanen. T. (2013). *Pragmatics of Computer-Mediated Communication*. De Gruyter.
- Hill, C. A. (2004). The Psychology of Rhetorical Images. Teoksessa C. A. Hill & M. Helmers, *Defining Visual Rhetorics*. Lawrence Erlbaum Associates
- Holopainen, H. (2021, 12. tammikuuta). *Minkeille ja supikoirille on kehitteillä koronavirusrokote – "Rokote poistaisi tarhaajilta ison huolen alan tulevaisuudesta"*. Yle. Noudettu 11.3.2021 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11731317>
- Humane Society International. (2020, 9. syyskuuta). *Breaking: France announces ban on mink fur farming one month after shocking cruelty investigation*. Noudettu 21.11.2020 osoitteesta <https://www.hsi.org/news-media/france-bans-mink-fur-farming/>

- Ikävalko, K. (2020, 13. marraskuuta). *Minkkien myynti loppuu yllättävin kääntein Tanskassa – Vantaalle jää maailman ainoa turkisten myyntipaikka*. Yle. Noudettu 16.11.2020 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11647643>
- Jacobsson, K. & Lindblom, J. (2016). *Animal Rights Activism. A Moral-Sociological Perspective on Social Movements*. Amsterdam University Pres.
- Jasper, J. M. & Nelkin, D. (1992). *The Animal Rights Crusade: the Growth of a Moral Protest*. Free Press.
- Jokinen, A. (2005). Vakuuttelevan ja suostuttelevan retoriikan analysoiminen. Teoksessa A. Jokinen, K. Juhila & E. Suoninen, *Diskurssianalyysi. Teoriat, peruskäsitteet, ja käyttö*. Vastapaino.
- Jordbruks verket. (2021, 29. tammikuuta). *Förbud mot parning av mink under 2021*. Noudettu 11.3.2021 osoitteesta <https://jordbruksverket.se/djur/ovriga-djur/djur-forpalsproduktion/forbud-mot-parning-av-mink-under-2021>
- Kaakkuri-Knuuttila, M-L. (2007). *Argumentti ja kritiikki: lukemisen, keskustelun ja vakuuttamisen taidot*. Gaudeamus.
- Karhula, T., Latukka, A., & Rekilä, T. (2008). *Turkistilojen talous ja alan merkitys sekä tulevaisuuden näkymät Suomessa*. MTT. Noudettu 12.4.2020 osoitteesta <http://www.mtt.fi/mtts/pdf/mtts160.pdf>
- Kenttämies, H., Nikula, S., Smeds, K., Miettinen, M., & Asikainen, J. (2001, 4. kesäkuuta). Ihmiseen luottava kettu voi hyvin. *Koetoiminta ja käytäntö*. 58(2). Noudettu 25.4.2021 osoitteesta <https://core.ac.uk/download/52218064.pdf>
- Keronen, K. & Tanni, K. (2017). *Sisältöstrategia. Asiakaslähtöisyydestä tulosta*. Alma Talent.
- Kielitoimiston sanakirja. (2020). Twiitti. Noudettu 2.4.2021 osoitteesta <https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/#/twiitti?searchMode=all>
- Kim, H. S. & Sherman, D. K. (2007). "Express Yourself": Culture and the Effect of Self-Expression on Choice. *Journal of Personality and Social Psychology*. 92(1). <https://doi.org/10.1037/0022-3514.92.1.1>
- Korpela, J. (2016). *Pienehkö sivistyssanakirja*. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://jkorpela.fi/siv/sanatk.html>

- Korteniemi, J. (2015, 2. elokuuta). *Mikä tekee meistä ihmisiä?* Tiedetuubi. Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <https://tiedetuubi.fi/mika-tekee-meista-ihmisia>
- Kosonen, M., Laaksonen, S-M., Rydenfelt H. & Terkamo-Moisio A. (2018). Sosiaalinen media ja tutkijan etiikka. *Media & viestintä*. 41(1), 117-124.
- Ku, D. (2019, 11. huhtikuuta). *How can social media improve your external communications strategy?* TechSpective. Noudettu 1.4.2021 osoitteesta <https://techspective.net/2019/04/11/how-can-social-media-improve-your-external-communications-strategy/>
- Lahtinen, V., Muurimaa, K. & Kuorikoski, N. (2020). *Suomen ensimmäinen koronavirusepidemian aikainen verkkomielenosoitus vaatii turkistarhauksen alasajoa*. Animalia. Noudettu 30.10.2020 osoitteesta <https://animalia.fi/verkkomielenosoitus-vaatii-turkistarhauksen-alasajoa/>
- Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetun lain muuttamisesta 682/2019*. Finlex. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2019/20190682>
- Latva, O. (2020). Tuote vai elävä olento? Näkökulmia turkiseläinten historialliseen rooliin Suomessa 1900-luvulla. *Alue ja Ympäristö*. 49(1), 105-122. <https://doi.org/10.30663/ay.83302>
- Legislation Government UK. (2000). *Fur Farming (Prohibition) Act 2000*. Noudettu 21.11.2020 osoitteesta <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2000/33>;
- Lehti, L. & Eronen-Valli, M. (2018). Diskurssintutkimuksen menetelmiä digitaalisen retoriikan tutkimuksessa. *Soveltavan kielitieteen tutkimuksia*. 11, 156-176.
- Lehto, J. (2019, 14. elokuuta). *Lihasta luovutaan pikkuhiljaa – myös muualla kuin pääkaupunkiseudulla*. Tilastokeskus. Noudettu 15.11.2020 osoitteesta <https://www.stat.fi/tietotrendit/artikkelit/2018/lihasta-luovutaan-pikkuhiljaa-myos-muualla-kuin-paakaupunkiseudulla/>
- Leiwo, H. *Ruotsi kielsi minkkien pennuttamisen koronan vuoksi, voisiko sama tapahtua Suomessa? Ruokavirasto: Edellyttäisi poliittista päätöstä*. Yle. Noudettu 11.3.2021 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11766507>

- Lihatiedotus ry. (2019). *Lihankulutus Suomessa*. Noudettu 30.10.2020 osoitteesta <https://www.lihatiedotus.fi/tilastotietoa/lihankulutus-suomessa.html>
- Lin, D. (2018, 8. tammikuuta). *What are animal rights?* Treehugger. Noudettu 13.4.2020 osoitteesta <https://www.thoughtco.com/what-are-animal-rights-127600>
- Lindgren, N. & Öhman, J. (2019). A Posthuman Approach to Human-Animal Relationships: Advocating Critical Pluralism. *Environmental Education Research* 2019. 25(8), 1200-1215
- Lummaa, K. & Rojola, L. (2014). *Posthumanismi*. Eetos.
- Lundbom P. (2016). *Eläinten puolustajat. Suomalaisen eläinoikeusaktivismiin muuttuva poliittinen tyyli ja toiseus*. [väitöskirja, Jyväskylän yliopisto]. https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/52121/978-951-39-6842-7_vai-tos10122016.pdf?sequence=1
- LuontoPortti. (2020). *Nisäkkäät*. Noudettu 21.11.2020 osoitteesta <http://www.luontoportti.com/suomi/fi/nisakkaat/naali>
- Luova Research. (2020). *WelFur*. Noudettu 16.4.2020 osoitteesta <http://www.luovaoy.fi/fi/welfur>
- Matilainen, V. (2013, 25. lokakuuta). *Turkistarhaiskuja Pohjanmaalla ja laukauksia Orimattilassa*. Yle. Noudettu 30.10.2020 osoitteesta <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2013/10/25/turkistarhaiskuja-pohjanmaalla-ja-laukauksia-orimattilassa>
- Mikkonen, K. (2005). *Kuva ja sana*. Gaudeamus.
- Mynbaev, D. K. & Scheiner, L. L. (2021). *Essentials of Modern Communications*. Wiley.
- Ninomiya, S. (2014). Satisfaction of Farm Animal Behavioral Needs in Behaviorally Restricted Systems: Reducing Stressors and Environmental Enrichment. *Animal Science Journal*. 85, 634-638. <https://doi.org/10.1111/asj.12213>
- Oikeutta eläimille. (n.d). *Eläintuotannon salattu väkivalta*. Eläintehtaat. Noudettu 20.4.2021 osoitteesta <https://www.elaintehtaat.fi/index.html>
- Opetushallitus. (2020). *Usein kysyttyä*. Noudettu 21.12.2020 osoitteesta <https://www.oph.fi/fi/usein-kysyttya/millaisia-ikarajoja-sosiaalisen-median-palveluissa-ja-voiko-niita-kayttaa>
- Palonen, K. & Summa, H. (1996). *Pelkkää retoriikkaa*. Vastapaino.

- Pasfield-Neofitou, S. E. (2012). Online Communication in a Second Language. *Multilingual Matters*. <https://doi.org/10.21832/9781847698261>
- Perelman, C. (2007). *Retoriikan valtakunta*. Vastapaino.
- Perelman, C. & Olbrechts-Tyteca, L. (1971). *The New Rhetoric. A Treatise on Argumentation*. University of Notre Dame Press.
- PETA. (2020). *About PETA*. Noudettu 24.10.2020 osoitteesta <https://www.peta.org/about-peta/>
- Philips, W. (2015). *This is Why We Can't Have Nice Things: Mapping the Relationship Between Online Trolling and Mainstream Culture*. MIT press.
- Potter, J. (1996). *Representing Reality: Discourse, Rhetoric and Social Construction*. Sage
- Puro, J-P. (2006). *Retoriikan historia*. WSOY.
- Puusa, A., Juuti, P. & Aaltio, I. (2020). *Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät*. Gaudeamus.
- Pyhälähti, M. (2014). *Twitter-tiivistämisen onni*. Kotimaisten kielten keskus. Noudettu 21.12.2020 osoitteesta https://www.kotus.fi/nyt/kolumnit_artikkelit_ja_esitelmät/kiellella_%282012_2014%29/twitter-tiivistamisen_onni
- Rauschnabel, P. A, Sheldon, P. & Herzfeldt, E. (2019). What Motivates Users to Hashtag on Social Media? *Psychology & Marketing*. 36(6), 473-488.
- Riistakolmiot. (2016). *Minkki*. Noudettu 16.3.2021 osoitteesta <https://www.riistakolmiot.fi/animal/minkki/>
- Rowan, K. E. (2003). Informing and Explaining Skills: Theory and Research of Informative Communication. *Handbook of Communication and Social Interaction Skills*.
- Runsten, K. (2016, 7. marraskuuta). *AL: Eläinkunnassa on monenlaista älykkyyttä – linnut usein nisäkkäitä älykkäämpiä*. Maaseudun Tulevaisuus. Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <https://www.maaseuduntulevaisuus.fi/ymparisto/al-el%C3%A4inkunnassa-on-monenlaista-%C3%A4lykkyytt%C3%A4-linnut-usein-nis%C3%A4kk%C3%A4it%C3%A4-%C3%A4lykk%C3%A4mpi%C3%A4-1.167331>

- Ruokavirasto. (2018). *Turkiseläimet*. Noudettu 15.3.2021 osoitteesta <https://www.ruokavirasto.fi/viljelijat/elaintenpito/elainten-hyvinvointi/elainsuojelu-pitopaikoissa/tuotantoelaimet/turkiselaimet/>
- Ruokavirasto. (2020). *SARS-CoV-2 turkiseläimillä*. Noudettu 10.4.2021 osoitteesta <https://www.ruokavirasto.fi/viljelijat/elaintenpito/elainten-terveys-ja-elaintaudit/elaintaudit/turkiselaimet/sars-cov-2-turkiselaimilla/>
- Sanastokeskus. (2018). Emoji. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://terminpankki.fi/tepa/fi/haku/emoji>
- Seppänen, J. & Väliverronen, E. (2012). *Mediayhteiskunta*. Vastapaino.
- Singer, P. (2002). *Animal Liberation*. HarperCollins Publishers.
- Stocchetti, M. & Kukkonen, K. (2011). *Images in Use: Towards the Critical Analysis of Visual Communication*. John Benjamins Publishing Company. <https://doi.org/10.1075/dapsac.44>
- Stranius, L. (2008, 17. marraskuuta). *Eläinoikeusliikkeen uudet toimintamuodot*. Kansalaisyhteiskunta. Noudettu 5.12.2020 osoitteesta https://www.kansalaisyhteiskunta.fi/tietopalvelu/aktiivinen_kansalaisuus/aiemmat_artikkelit/elainoikeusliikkeen_uudet_toimintamuodot
- Sumner, L. W. (1996). *Welfare, happiness and ethics*. Oxford University Press.
- Suomen Riistakeskus. (n.d.). *Vieraslajien pyynti*. Noudettu 16.3.2021 osoitteesta <https://riista.fi/riistatalous/luonnon-ja-riistanhoito/vieraslajien-pyynti/>
- Suomen Tietotoimisto. (2020). *Turkistarhaajat vastustavat elävien turkiseläinten vientiä ulkomaille – maatalousministeri samoilla linjoilla tarhaajien kanssa*. Ilkka-Pohjalainen. Noudettu 4.4.2020 osoitteesta <https://ilkkapohjalainen.fi/uutiset/talous/turkistarhaajat-vastustavat-elavien-turkiselainten-vientia-ulkomaille-1.3220423>
- Suomisanakirja. (2021a). Eläin. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://www.suomisanakirja.fi/el%C3%A4in>
- Suomisanakirja. (2021b). Ihminen. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://www.suomisanakirja.fi/ihminen>

- Suomisanakirja. (2021c). Minkki. Noudettu 30.3.2021 osoitteesta <https://www.suomisanakirja.fi/minkki>
- Suomisanakirja. (2021d). Selviö. Noudettu 16.4.2021 osoitteesta <https://www.suomisanakirja.fi/selvi%C3%B6>
- Suomisanakirja. (2021e). Kuolla. Noudettu 29.11.2020 osoitteesta <https://www.suomisanakirja.fi/kuolla>
- Suomen eläinsuojelu. (2020a). *Eläinsuojelun eturintamassa yli 100 vuotta*. Noudettu 25.10.2020 osoitteesta <https://sey.fi/sey/tarinamme/>
- Suomen eläinsuojelu. (2020b). *Eläinten viikko*. Noudettu 20.10.2020 osoitteesta <https://sey.fi/sey/elainten-viikko/>
- Sustainable Fur (2020). *Animal welfare*. Noudettu 16.4.2020 osoitteesta <https://www.sustainablefur.com/animal-welfare/>
- Sveriges riksdag. (2019). *Djurskyddsförordning (2019:66)*. Noudettu 21.11.2020 osoitteesta http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/djurskyddsforordning-201966_sfs-2019-66
- Taloustutkimus. (2019). *Mielipiteet turkistarhauksesta*. Animalia ja Oikeutta eläimille. Noudettu 16.11.2020 osoitteesta <https://animalia.fi/wp-content/uploads/2019/11/taloustutkimus-11-2019-animalia-oe.pdf>
- Taloustutkimus. (2021, 9. huhtikuuta). *Aikuisväestön mielipiteet turkiseläinkasvatuksesta 2021*. Animalia & Oikeutta eläimille. Noudettu 27.4.2021 osoitteesta file:///C:/Users/Vuokko%20Tarvainen/Downloads/taloustutkimus_turkis_vaestokysely_2021_0.pdf
- Tankosic, M., Ivetic, P. & Mikelic, K. (2017). Managing Internal and External Communication in a Competitive Climate via EDI Concept. *International Journal of Communications*. 2, 1-6.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. (2018). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Tuominen, M. (2018, 8. marraskuuta). *Ilkka: Siitoskettukuljetus lähti Suomesta Kiinaan – turkistuottajat raivostuivat*. Maaseudun tulevaisuus. Noudettu 11.3.2021 osoitteesta <https://www.maaseuduntulevaisuus.fi/maatalous/artikkeli-1.327636>

- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2019). Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa. *Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisuja 3/2019*. https://tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2019.pdf
- Twitter Developer. (2020). *Counting characters*. Noudettu 17.11.2020 osoitteesta <https://developer.twitter.com/en/docs/counting-characters>
- Twitter. (2020). *Twitterin säännöt*. Noudettu 21.12.2020 osoitteesta <https://help.twitter.com/fi/rules-and-policies/twitter-rules>
- Twitter. (2021, 8. tammikuuta). *Permanent suspension of @realDonaldTrump*. Noudettu 22.3.2021 osoitteesta https://blog.twitter.com/en_us/topics/company/2020/suspension.html
- Työterveyslaitos. (2020). *Suojautumisohteet eläinten parissa työskenteleville zoonooseissa*. Noudettu 11.3.2021 osoitteesta <https://www.ttl.fi/tyoymparisto/altisteet/biologiset-tekijat/zoonoosit/>
- United States Department of Agriculture, USDA. (2020). *Farms and Land in Farms. 2019 Summary*. Noudettu 24.11.2020 osoitteesta https://www.nass.usda.gov/Publications/Todays_Reports/reports/fnlo0220.pdf
- Uotila, L. (2019, 7. lokakuuta). *Muuttuva eläinoikeusliike – marginaalista vastavirtaan*. Animalia. Noudettu 12.4.2020 osoitteesta <https://animaliamedia.fi/muuttuvalainoikeusliike-marginaalista-valtavirtaan/>
- Valtioneuvoston asetus turkiseläinten suojelusta 20.10.2011/1084*. Finlex. Noudettu 21.11.2020 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20111084>
- Vogelaar, A. (2007). *The Rhetoric of Graphic Display: PETA's Virtual Reproduction of Pain*. National Communication Association.
- Vuolteenaho, S. (2020, 11. marraskuuta). *Miksi korona tarttuu minkkeihin, pitääkö Suomessa lopettaa turkiseläimiä? Asiantuntijat vastaavat kysymyksiimme*. Yle. Noudettu 5.12.2020 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11632397>
- Vähäsarja, S. (2020, 5. helmikuuta). *Turkiseläinten vienti ulkomaille jakaa alueen kansanedustajia: iso osa kieltäisi, mutta tunnistaa vaikeudet*. Yle. Noudettu 4.4.2021 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11186165>

- Wang, R., Liu, W. & Gao, S. (2016). Hashtags and Information Virality in Networked Social Movement: Examining Hashtag Co-occurrence patterns. *Online Information Review*. 40(7), 850-866. <https://doi.org/10.1108/OIR-12-2015-0378>
- Webb, C. E., Woodford, P. & Huchard, E. (2019). Animal Ethics and Behavioral Science: an Overdue Discussion? *BioScience*. 69(10), 778-788. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/biosci/biz082>
- Wideroos, U-M. (2013, 29. huhtikuuta). Turkistarhaus on tärkeä elinkeino Suomelle. *Ilkka-Pohjalainen*. Noudettu 20.4.2021 osoitteesta <https://ilkkapohjalainen.fi/mielipide/kolumnit/turkistarhaus-on-tarkea-elinkeino-suomelle-1.1380433>
- Yle. (2020). *Turkistarhaus*. Noudettu 12.4.2020 osoitteesta <https://yle.fi/aihe/termi/finto/httpwwwysofiontokokop32072/turkistarhaus>
- Zappen, J. P. (2005). Digital Rhetoric: Toward an Integrated Theory. *Technical communication quarterly*. 14(3), 319-325. https://doi.org/10.1207/s15427625tcq1403_10

Liitteet

Liite 1. Taulukko Twitter-aineiston esimerkeistä

@näyttönimi	Twiiin alkuosa	Julkaisu-päivämäärä	Twitter-tilin osoite
@HeidiKivekas	Turkistarhaukseen luvattiin parannuksia 2013. Asia on lykkääntynyt vuosikausia. Nyt @mmm.fi on lykännyt, koska alalla menee huonosti. Miten tämä on mahdollista... [twiitin lainaus]	3.9.2021	https://twitter.com/HeidiKivekas
@kasvismafioso	Kuinka moni laittais kissan tai koiran tollaseen häkkiin? Kuvittele itsesi tyhjässä huoneessa, jossa ei ole lattiaa, vaan verkkopohja. [kuva]	16.10.2020	https://twitter.com/kasvismafioso
@linnearsan	Kepun kansanedustaja haikaili tukea turkistarhaajille ja kertoi 2019 sen tuottaneen 350 miljoonaa vientituloja. Summa oli 312 milj ja merkittävä asia on se... [kuva]	12.10.2020	https://twitter.com/linnearsan
@nuuttiruo	Kokoomuksen puoluevaltuusto antoi lisää aikaa turkistarhaukselle: "Tässä vaiheessa ei ole siis tarpeen kieltää lailla kyseistä elinkeinotoimintaa" Ja näin kokoomus palasi taas...	27.9.2020	https://twitter.com/nuuttiruo
@mervi_rissanen	Seuraavaksi ajattelin jännittää sitä, saako korona aikaan turkistarhauksen loppumisen. Kun on 80-luvulta asti sitä odottanut ja toivonut, niin se olisi...	8.10.2020	https://twitter.com/mervi_rissanen
@tempusultima	Nyt USA:ssakin koronataruntaa minkkitarhoilla. Ajankysymys kun epidemia puhkeaa myös meidän tarhoilla? #korona #turkistarhaus	29.11.2020	https://twitter.com/mervi_rissanen

@näyttönimi	Twiitin alkuosa	Julkaisu-päivämäärä	Twitter-tilin osoite
@PROUT_Suomi	Briteissä entinen turkistuottajien yhdistyksen toimitusjohtaja sai lopulta tarpeekseen ja toivoo eläinten kidutuksen loppuvan #turkistarhaus [twiitin lainaus]	9.9.2020	https://twitter.com/PROUT_Suomi
@HeidiKivekas	Tänään eläinten päivänä haastan kaikki Facessa ja Instassa aktiiviset osallistumaan #turkistarhaus vastaiseen miekkariin. Kaikilla pitäisi olla #maatajalokojenalla, mutta ihan erityisesti...	4.10.2020	https://twitter.com/HeidiKivekas
@animaliary	Upeita uutisia Ranskasta! Ranska liittyy niiden maiden joukkoon, jossa turkistarhaus tulee olemaan tulevaisuudessa lain vastaista! #furfreefrance #turkistarhatonsuomi #turkistarhaus #turkistarhaushistoriaan [kuva]	29.10.2020	https://twitter.com/animaliary
@SallaTuomivaara	THL: #Korona ei saa päätyä Suomen turksitarhoihin. Minkkien lisäksi suomen-supi on ilmeisesti herkkä koronatartunnalle. Koronaa on todettu minkkitarhoilla Alankomaissa, Tanskassa... [linkki]	4.10.2020	https://twitter.com/SallaTuomivaara
@oikeuttaelaimil	Ranska ilmoitti kieltävänsä turkistarhauksen sen jälkeen, kun tarhoilla salaa kuvatut videot ovat järkyttäneet uutisissa.	29.10.2020	https://twitter.com/oikeuttaelaimil
@joonaslinkola	Edelleen: miksi tätä kuolevaa alaa tekehengitetään Suomessa, kun tällainen terveysuhkakin on kaiken lisäksi olemassa? #turkistarhaus [twiitin lainaus]	12.10.2020	https://twitter.com/joonaslinkola
@katimartinson	En kannata #turkistarhaus kietoa ja voimallinen #spämmäys on vain vahvistanut kantaani. On eri asia	25.10.2020	https://twitter.com/katimartinson

@näyttönimi	Twiitin alkuosa	Julkaisu-päivämäärä	Twitter-tilin osoite
	puhua #elinkeino'jen sub-ventoimisesta kuin niiden kieltämisestä...		
@Kepari_toimitus	Tanska tappaa miljoonia minkkejä koronaviruksen vuoksi – Tartuntariski kasvaa myös Suomessa: Taustalla on pelko ihmisille kehitettävien rokotteiden tehostomuudesta [linkki] #Korona #turkistarhaus	16.10.2020	https://twitter.com/Kepari_toimitus
@UMontin	#turkistarhaus #hallitus #tukipolitiikka [mieteliäs emoji] [twiitin lainaus]	4.10.2020	https://twitter.com/UMontin